

Izlazak

¹ Ovo su imena sinova Izrailjevijeh koji dođoše u Misir, dođoše s Jakovom, svaki sa svojom porodicom:

² Ruvim, Simeun, Levije i Juda,

³ Isahar, Zavulon i Venijamin,

⁴ Dan i Neftalim, Gad i Asir.

⁵ A svega bijaše ih od bedara Jakovljevijeh sedamdeset duša s Josifom, koji bješe u Misiru.

⁶ A Josif umrije i sva braæa njegova i sav onaj naraštaj.

⁷ I sinovi Izrailjevi narodiše se i umnožiše se, i napredovaše i osiliše veoma, da ih se zemlja napuni.

⁸ Tada nasta nov car u Misiru, koji ne znadijaše za Josifa;

⁹ I reèe narodu svojemu: gle, narod sinova Izrailjevijeh veæi je i silniji od nas.

¹⁰ Nego hajde mudro da postupamo s njima, da se ne množe, i kad nastane rat da ne pristanu s neprijateljima našim i ne udare na nas i ne otidu iz zemlje.

¹¹ I postaviše nad njima nastojnike da ih muèe teškim poslovima; i graðaðe narod Izrailjev Faraonu gradove Pitom i Ramesu.

¹² Ali što ga više muèahu to se više množaše i napredovaše, da se grožahu od sinova Izrailjevijeh.

¹³ I žestoko nagonjahu Misirci sinove Izrailjeve na poslove,

¹⁴ I zagrèivahu im život teškim poslovima, blatom i opekama i svakim radom u polju, i svakim drugim poslom, na koji ih žestoko nagonjahu.

¹⁵ I još zapovjedi car Misirski babicama Jevrejskim, od kojih jednoj bješe ime Sefora a drugoj Fuva,

¹⁶ I reèe: kad babièite Jevrejke, i u porođaju vidite da je muško, ubijte ga, a kad bude žensko, nek ostane živo.

¹⁷ Ali se babice bojahu Boga, i ne èinjahu kako im reèe car Misirski, nego ostavljahu djecu u životu.

¹⁸ A car Misirski dozva babice, i reèe im: zašto to èinite, te ostavljate u životu mušku djecu?

¹⁹ A babice rekoše Faraonu: Jevrejke nisu kao žene Misirke; jaèe su; dok im dođe babica, one veæe rode.

²⁰ I Bog uèini dobro babicama; i narod se umnoži i osili veoma;

²¹ I što se babice bojahu Boga, naèini im kuæe.

²² Tada zapovjedi Faraon svemu narodu svomemu govoreæi: svakoga sina koji se rodi bacite u vodu, a kæeri sve ostavljajte u životu.

2

¹ A neko od plemena Levijeva otide i oženi se kæerju Levijevom.

² I ona zatrudnje i rodi sina; i videæi ga lijepa krijaše ga tri mjeseca.

³ A kad ga ne može više kriti, uze kovèežia od site, i obli ga smolom i paklinom, i metnu dijete u nj, i odnese ga u trsku kraj rijeke.

⁴ A sestra njegovu stade podalje da vidi šta æe biti od njega.

⁵ A kæi Faraonova dođe da se kupa u rijeci, i djevojke njezine hodahu kraj rijeke; i ona ugleda kovèežiæ u trsci, i posla dvorkinju svoju te ga izvadi.

⁶ A kad otvori, vidje dijete, i gle, dijete plakaše; i sažali joj se, i reèe: to je Jevrejsko dijete.

⁷ Tada reèe sestra njegovu kæeri Faraonovoj: hoæeš li da idem da ti dozovem dojkiju Jevrejkju, da ti doji dijete?

⁸ A kæi Faraonova reèe joj: idi. I otide djevojèica, i dozva mater djetinju.

⁹ I kæi Faraonova reèe joj: uzmi ovo dijete, i odoj mi ga, a ja æu ti platiti. I uze žena dijete i odoji ga.

¹⁰ A kad dijete odraste, odvede ga ka kæeri Faraonovoj, a ona ga posini; i nadjede mu ime Mojsije govoreæi: jer ga iz vode izvadih.

¹¹ I kad Mojsije bijaše velik, izide k braæi svojoj, i gledaše nevolju njihovu. I vidje gdje nekakav Misirac bije èovjeka Jevrejina između braæe njegove.

¹² I obazrev se i tamo i amo, kad vidje da nema nikoga, ubi Misirca, i zakopa ga u pijesak.

¹³ I sjutradan izide opet, a to se dva Jevrejina svađahu, i reèe onomu koji èinjaše krivo: zašto bješ bližnjega svojega?

¹⁴ A on reèe: ko je tebe postavio knezom i sudijom nad nama? hoæeš li da me ubiješ kao što si ubio Misirca? Tada se Mojsije uplaši i reèe: zaista se doznalo.

¹⁵ I Faraon èuv za to tražaše da pogubi Mojsija.

Ali Mojsije pobježe od Faraona i dođe u zemlju Madijamsku, i sjede kod jednoga studenca.

¹⁶ A sveštenik Madijamski imaše sedam kæeri, i one dođoše i stadoše zahvatati vodu i naljevati u pojila da napoje stado oca svojega.

¹⁷ A dođoše pastiri, i otjeraše ih; a Mojsije usta i odbrani ih, i napoji im stado.

¹⁸ I one se vratiše k ocu svojemu Raguilu; a on reèe: što se danas tako brzo vratiste?

¹⁹ A one rekoše: jedan Misirac odbrani nas od pastira, i nali nam i napoji stado.

²⁰ A on reèe kæerima svojim: pa gdje je? zašto ostaviste toga èovjeka? zovite ga da jede.

²¹ I Mojsije se skloni da živi kod onoga èovjeka, i on dade Mojsiju kæer svoju Seforu.

²² I ona rodi sina, i on mu nadjede ime Girsam, jer sam, reèe, došljak u zemlji tuđoj.

²³ A poslije mnogo vremena umrije car Misirski; i uzdisahu od nevolje sinovi Izrailjevi i vikahu; i vika njihova radi nevolje dođe do Boga.

²⁴ I Bog èu uzdisanje njihovo, i opomenu se Bog zavjeta svojega s Avramom, s Isakom i s Jakovom.

²⁵ I pogleda Bog na sinove Izrailjeve, i vidje ih.

3

¹ A Mojsije pasijaše stado Jotoru tastu svojemu, svešteniku Madijamskomu, i odvede stado preko pustinje, i dođe na goru Božiju Horiv.

² I javi mu se anđeo Gospodnji u plamenu ognjenom iz kupine. I pogleda, a to kupina ognjem gori a ne sagorijeva.

³ I Mojsije reèe: idem da vidim tu utvaru veliku, zašto ne sagorijeva kupina.

⁴ A Gospod kad ga vidje gdje ide da vidi, viknu ga Bog iz kupine, i reèe: Mojsije! Mojsije! A on odgovori: evo me.

⁵ A Bog reèe: ne idi ovamo. Izuj obuæu svoju s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja.

⁶ Još reèe: ja sam Bog oca tvojega, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev. A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga strah bijaše gledati u Boga.

⁷ I reèe Gospod: dobro vidjeh nevolju naroda svojega u Misiru, i èuh viku njegovu od zla koje mu èine nastojnici, jer poznah muku njegovu.

⁸ I siðoh da ga izbavim iz ruku Misirskih, i da ga izvedem iz one zemlje u zemlju dobru i prostranu, u zemlju gdje mlijeko i med teèe, na mjesto gdje su Hananeji i Heteji i Amoreji i Ferezeji i Jevuseji.

⁹ I sada evo vika sinova Izrailjevijeh doðe preda me, i vidjeh muku, kojom ih muèe Misirci.

¹⁰ Sada hajde da te pošljem k Faraonu, da izvedeš narod moj, sinove Izrailjeve, iz Misira.

¹¹ A Mojsije reèe Bogu: ko sam ja da idem k Faraonu i da izvedem sinove Izrailjeve iz Misira?

¹² A Bog mu reèe: ja æu biti s tobom, i ovo neka ti bude znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Misira, služiæete Bogu na ovoj gori.

¹³ A Mojsije reèe Bogu: evo, kad otidem k sinovima Izrailjevijem, pa im reèem: Bog otaca vaših posla me k vama, ako mi reku: kako mu je ime? šta æu im kazati?

¹⁴ A Gospod reèe Mojsiju: ja sam onaj što jest. I reèe: tako æeš kazati sinovima Izrailjevijem: koji jest, on me posla k vama.

¹⁵ I opet reèe Bog Mojsiju: ovako kaži sinovima Izrailjevijem: Gospod Bog otaca vaših, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljevi poslali me k vama; to je ime moje do vijeka, i to je spomen moj od koljena na koljeno.

¹⁶ Idi, i skupi starješine Izrailjske, pa im reci: Gospod Bog otaca vaših javi mi se, Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, govoreći: doista obidoh vas, i vidjeh kako vam je u Misiru.

¹⁷ Pa rekoh: izvešću vas iz nevolje Misirske u zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Ferezejsku i Jevrejsku i Jevusejsku, u zemlju gdje teèe mlijeko i med.

¹⁸ I oni æe poslušati glas tvoj; pa æeš ti i starješine Izrailjske otići k caru Misirskom, i reći æete mu: Gospod Bog Jevrejski srete nas, pa ti se molimo da izidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu.

¹⁹ A ja znam da vam neæe dopustiti car Misirski da izidete bez ruke krjepke.

²⁰ Ali æu pružiti ruku svoju, i udariću Misir svijem èudesima svojim, koja æu uèiniti u njemu: i poslije æe vas pustiti.

²¹ I uèiniću da narod nađe ljubav u Misiraca, pa kad poðete, neæete poći prazni;

²² Nego æe svaka žena zaiskati u susjede svoje i u domaèice svoje nakita srebrnoga i nakita zlatnoga i haljina; i metnuæete na sinove svoje i na kæeri svoje, i oplijeniæete Misir.

4

¹ A Mojsije odgovori i reèe: ali neæe mi vjerovati ni poslušati glasa mojega; jer æe reći:

nije ti se Gospod javio.

² A Gospod mu reèe: šta ti je to u ruci? A on odgovori: štap.

³ A Bog mu reèe: baci ga na zemlju. I baci ga na zemlju, a on posta zmija. I Mojsije pobježe od nje.

⁴ A Gospod reèe Mojsiju: pruži ruku svoju, pa je uhvati za rep. I pruži ruku svoju, i uhvati je, i opet posta štap u ruci njegovoj.

⁵ To uèini, reèe Bog, da vjeruju da ti se javio Gospod Bog otaca njihovijeh, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev.

⁶ I opet mu reèe Gospod: turi sada ruku svoju u njedra svoja. I on turi ruku svoju u njedra svoja; a kad je izvadi iz njedara, a to ruka mu gubava, bijela kao snijeg.

⁷ A Bog mu reèe: turi opet ruku svoju u njedra svoja. I opet turi ruku svoju u njedra svoja; a kad je izvadi iz njedara, a to opet postala kao i ostalo tijelo njegovo.

⁸ Tako, reèe Bog, ako ti ne uzvjeruju i ne poslušaju glasa tvojega za prvi znak, poslušaae za drugi znak.

⁹ Ako li ne uzvjeruju ni za ta dva znaka i ne poslušaju glasa tvojega, a ti zahvati vode iz rijeke, i prolj na zemlju, i pretvoriae se voda koju zahvatiš iz rijeke, i provraei ae se u krv na zemlji.

¹⁰ A Mojsije reèe Gospodu: molim ti se, Gospode, nijesam rjeèit èovjek, niti sam prije bio niti sam otkako si progovorio sa slugom svojim, nego sam sporijeh usta i spora jezika.

11 A Gospod mu reèe: ko je dao usta èovjeku? ili ko može stvoriti nijema ili gluha ili okata ili slijepa? zar ne ja, Gospod?

12 Idi dakle, ja æu biti s ustima tvojim, i uèiæu te šta æeš govoriti.

13 A Mojsije reèe: molim te, Gospode, pošlji onoga koga treba da pošlješ.

14 I razgnjevi se Gospod na Mojsija, i reèe mu: nije li ti brat Aron Levit? znam da je on rjeèit; i evo on æe te sresti, i kad te vidi obradovaæe se u srcu svojem.

15 Njemu æeš kazati i metnuæeš ove rijeèi u usta njegova, i ja æu biti s tvojim ustima i s njegovijem ustima, i uèiæu vas šta æete èiniti.

16 I on æe mjesto tebe govoriti narodu, i on æe biti tebi mjesto usta a ti æeš biti njemu mjesto Boga.

17 A taj štap uzmi u ruku svoju, njim æeš èiniti èudesa.

18 I otide Mojsije, i vrati se k Jotoru tastu svojem, i reèe mu: pusti me da idem, da se vratim k braæi svojoj u Misiru, da vidim jesu li jošte u životu. I reèe Jotor Mojsiju: idi s mirom.

19 I reèe Gospod Mojsiju u zemlji Madijamskoj: idi, vrati se u Misir, jer su pomrli svi koji su tražili dušu tvoju.

20 I uze Mojsije ženu svoju i sinove svoje, i posadi ih na magarca, i pođe natrag u zemlju Misirsku. I uze Mojsije štap Božji u ruku svoju.

21 I reèe Gospod Mojsiju: kad otideš i vratiš se u Misir, gledaj da uèiniš pred Faraonom sva èudesa koja ti metnuh u ruku: a ja æu uèiniti da mu otvrdne srce i ne pusti naroda.

²² A ti æeš reæi Faraonu: ovako kaŕe Gospod: Izrailj je sin moj, prvenac moj.

²³ I kazah ti: pusti sina mojega da mi posluŕi. A ti ga ne htje pustiti; evo ja æu ubiti sina tvojega, prvenca tvojega.

²⁴ I kad bijaše na putu u gostionici, dođe k njemu Gospod i šæaše da ga ubije.

²⁵ A Sefora uze oštar noŕ, i obreza sina svojega, i okrajak baci k nogama njegovijem govoreæi: ti si mi krvav zaruènik.

²⁶ Tada ga ostavi Gospod; a ona radi obrezanja reèe: krvav zaruènik.

²⁷ A Gospod reèe Aronu: izidi u pustinju na susret Mojsiju. I otide i srete ga na gori Boŕijoj, i poljubi ga.

²⁸ I Mojsije kaza Aronu sve rijeèi Gospodnje, za koje ga posla, i sve znake koje mu zapovjedi.

²⁹ I otidoše Mojsije i Aron, i skupiše sve starješine sinova Izrailjevijeh.

³⁰ I Aron kaza sve rijeèi, koje bješe rekao Gospod Mojsiju, a Mojsije uèini znake pred narodom.

³¹ I narod vjerova; i razumješe da je Gospod pohodio sinove Izrailjeve i vidio nevolju njihovu; i savivši se pokloniše se.

5

¹ A poslije izide Mojsije i Aron pred Faraona, i rekoše mu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: pusti narod moj da mi praznuju praznik u pustinji.

² Ali Faraon reèe: ko je Gospod da poslušam glas njegov i pustim Izrailja? Ne znam Gospoda, niti æu pustiti Izrailja.

³ A oni rekoše: Bog Jevrejski srete nas; molimo ti se da otidemo tri dana hoda u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu, da ne pošlje na nas pomor ili maè.

⁴ A car Misirski reèe im: Mojsije i Arone, zašto odvlaèite narod od rada njegovoga? Idite na svoj posao.

⁵ Još reèe Faraon: eto, naroda je mnogo u zemlji; a vi još hoæete da ostavlja svoje poslove.

⁶ I u isti dan zapovjedi Faraon nastojnicima nad narodom i upraviteljima njegovijem, i reèe:

⁷ Otsele nemojte davati narodu pljeve za opeke kao doslije, neka idu sami i kupe sebi pljevu.

⁸ A koliko su opeka doslije naèinjali toliko izgonite i otsele, niti što smanjite; jer besposlièe, i zato vièu govoreæi: da idemo da prinesemo žrtvu Bogu svojemu.

⁹ Valja navaliti poslove na te ljude, pa æe raditi i neæe slušati lažljivijeh rijeèi.

¹⁰ I izašavši nastojnici narodni i upravitelji rekoše narodu govoreæi: tako veli Faraon: ja vam neæu davati pljeve.

¹¹ Idite sami i kupite sebi pljeve gdje naðete, a od posla vam se neæe popustiti ništa.

¹² I razide se narod po svoj zemlji Misirskoj da èupa strnjiku mjesto pljeve.

¹³ A nastojnici navaljivahu govoreæi: svršujte poslove svoje koliko dolazi na dan, kao kad je bilo pljeve.

¹⁴ I upravitelji sinova Izrailjevijeh, koje

postaviše nad njima nastojnici Faraonovi, dopadahu boja, i govoraše im se: zašto ni juče ni danas ne naèinite onoliko opeka koliko vam je odreðeno, kao prije?

¹⁵ I otidoše upravitelji sinova Izrailjevijeh, i povikaše k Faraonu govoreæi: zašto èiniš tako slugama svojim?

¹⁶ Pljeva se ne daje slugama tvojim, pa opet kažu nam: gradite opeke. I evo biju sluge tvoje, a kriv je tvoj narod.

¹⁷ A on reèe: besposlièite, besposlièite, i zato govorite: da idemo da prinesemo žrtvu Gospodu.

¹⁸ Nego idite, radite; pljeva vam se neæe davati, a opeke da dajete na broj.

¹⁹ I upravitelji sinova Izrailjevijeh vidješe da je zlo po njih što im se kaza: da ne bude opeka manje na dan.

²⁰ I otišavši od Faraona sretoše Mojsija i Arona, koji izidoše pred njih.

²¹ Pa im rekoše: Gospod neka vas vidi i sudi, što nas omraziste Faraonu i slugama njegovijem, i dadoste im maè u ruku da nas pobiju.

²² I Mojsije se vrati ka Gospodu i reèe: Gospode, zašto si navukao to zlo na narod? zašto si me poslao?

²³ Jer otkako izidoh pred Faraona i progovorih u tvoje ime, još gore postupa s narodom ovijem, a ti ne izbavi naroda svojega.

6

¹ A Gospod reèe Mojsiju: sad æeš vidjeti šta æu uèiniti Faraonu; jer pod rukom krjepkom

pustiæe ih, i istjeraæe ih iz zemlje svoje pod rukom krjepkom.

² Još govori Bog Mojsiju i reèe mu: ja sam Gospod.

³ I javio sam se Avramu, Isaku i Jakovu imenom Bog svemoguæi, a imenom svojim Gospod ne bih im poznat.

⁴ I uèinih zavjet svoj s njima da æu im dati zemlju Hanansku, zemlju u kojoj bijahu došljaci, u kojoj življahu kao stranci.

⁵ I èuh uzdisanje sinova Izrailjevijeh, koje Misirci drže u ropstvu, i opomenuh se zavjeta svojega.

⁶ Zato kaži sinovima Izrailjevijem: ja sam Gospod, i izvešæu vas ispod bremena Misirskih, i oprostæu vas ropstva njihova, i izbaviæu vas mišicom podignutom i sudovima velikim.

⁷ I uzeæu vas da mi budete narod, i ja æu vam biti Bog, te æete poznati da sam ja Gospod Bog vaš, koji vas izvodim ispod bremena Misirskih.

⁸ Pak æu vas odvesti u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinjuæi se da æu je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daæu vam je u našljedstvo, ja Gospod.

⁹ I Mojsije kaza tako sinovima Izrailjevijem; ali ne poslušashe Mojsija od slabosti duha svojega i od ljutoga ropstva.

¹⁰ I Gospod reèe Mojsiju govoreæi:

¹¹ Idi, kaži Faraonu caru Misirskom neka pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

¹² A Mojsije progovori pred Gospodom i reèe: eto, sinovi Izrailjevi ne poslušashe me, a kako

æe me poslušati Faraon, kad sam neobrezanijeh usana?

¹³ Ali Gospod govori Mojsiju i Aronu, i zapovjedi im da idu k sinovima Izrailjevijem i k Faraonu, da izvedu sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske.

¹⁴ Ovo su poglavice u domovima otaca svojih: sinovi Ruvima prvenca Izrailjeva: Enoh i Faluj, Asron i Harmija; to su porodice Ruvimove.

¹⁵ A sinovi Simeunovi: Jemuilo i Jamin i Aod i Ahin i Sar i Saul, sin neke Hananejke; to su porodice Simeunove.

¹⁶ A ovo su imena sinova Levijevih po porodicama njihovijem: Girson i Kat i Merarije; a Levije poživje sto i trideset i sedam godina.

¹⁷ A ovo su sinovi Girsonovi: Lovenije i Semej po porodicama svojim.

¹⁸ A sinovi Katovi: Amram i Isar i Hevron i Ozilo; a Kat poživje sto i trideset i tri godine.

¹⁹ A sinovi Merarijevi: Molija i Musija. To su porodice Levijeve po lozama svojim.

²⁰ A Amram se oženi Johavedom bratuèedom svojom, i ona mu rodi Arona i Mojsija. A poživje Amram sto i trideset i sedam godina.

²¹ A sinovi Isarovi bjehu: Korej i Nafek i Zehrija.

²² A sinovi Ozilovi: Misailo i Elisafan i Segrija.

²³ A Aron se oženi Jelisavetom kærju Aminadavovom, sestrom Nasonovom; i ona mu rodi Nadava i Avijuda i Eleazara i Itamara.

²⁴ A sinovi Korejevi bjehu: Asir i Elkana i Avijasar. To su porodice Korejeve.

²⁵ I Eleazar sin Aronov oženi se jednom od

kæeri Futilovijeh, i ona mu rodi Finesa. To su poglavice između otaca Levitskih po svojim porodicama.

²⁶ To je Aron i Mojsije, kojima reèe Gospod: izvedite sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u èetama njihovijem.

²⁷ To su koji govoriše Faraonu caru Misirskom da izvedu sinove Izrailjeve iz Misira; to je Mojsije i to je Aron.

²⁸ I kad Gospod govoraše Mojsiju u zemlji Misirskoj,

²⁹ Reèe Gospod Mojsiju govoreæi: ja sam Gospod; kaži Faraonu caru Misirskom sve što sam ti kazao.

³⁰ I Mojsije reèe pred Gospodom: evo sam neobrezanijeh usana, pa kako æe me poslušati Faraon?

7

¹ I Gospod reèe Mojsiju: evo, postavio sam te da si Bog Faraonu; a Aron brat tvoj biæe prorok tvoj.

² Govoriæeš sve što ti zapovjedim; Aron pak brat tvoj govoriæe Faraonu da pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje.

³ A ja æu uèiniti da otvrdne srce Faraonu, te æu umnožiti znake svoje i èudesu svoja u zemlji Misirskoj.

⁴ I neæe vas ipak poslušati Faraon; a ja æu metnuti ruku svoju na Misir, i izvešæu vojsku svoju, narod svoj, sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske sudovima velikim.

⁵ I poznaæe Misirci da sam ja Gospod, kad dignem ruku svoju na Misir, i izvedem sinove Izrailjeve izmeðu njih.

⁶ I uèini Mojsije i Aron, kako im zapovjedi Gospod, tako uèiniše.

⁷ A Mojsiju bijaše osamdeset godina, a Aronu osamdeset i tri godine, kad govorahu s Faraonom.

⁸ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu govoreæi:

⁹ Kad vam kaæe Faraon i reèe: uèinite kako èuðo, onda reci Aronu: uzmi štap svoj, i baci ga pred Faraona; te æe se prometnuti u zmiju.

¹⁰ I izaðoše Mojsije i Aron pred Faraona, i uèiniše kako zapovjedi Gospod; i baci Aron štap svoj pred Faraona i pred sluge njegove, i prometnu se u zmiju.

¹¹ A Faraon dozva mudarce i vraèare; te i vraèari Misirski uèiniše tako svojim vraèanjem.

¹² I baciše svaki svoj štap, i prometnuše se štapovi u zmije; ali štap Aronov proædrije njihove štapove.

¹³ I otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod.

¹⁴ I reèe Gospod Mojsiju: oteæa srce Faraonovo; neæe da pusti naroda.

¹⁵ Idi ujutru k Faraonu. Gle, on æe izaæi na vodu, pa stani prema njemu na obali, a štap koji se bio prometnuo u zmiju uzmi u ruku.

¹⁶ I reci mu: Gospod Bog Jevrejski posla me k tebi da ti kaæem: pusti narod moj da mi posluæi u pustinji. Ali ti eto još ne posluša.

¹⁷ Zato Gospod ovako veli: ovako æeš poznati da sam ja Gospod: evo, udariau štapom što mi

je u ruci po vodi što je u rijeci, i prometnuæe se u krv.

¹⁸ I ribe u rijeci pomrijeæe, i rijeka æe se usmrdjeti, i Misirci æe se uzmuèiti tražeæi vode da piju iz rijeke.

¹⁹ I Gospod reèe Mojsiju: reci Aronu: uzmi štap svoj, i pruži ruku svoju na vode Misirske, na potoke, na rijeke i na jezera njihova i na sva zborišta voda njihovijeh; i prometnuæe se u krv, i biæe krv po svoj zemlji Misirskoj, i po sudima drvenijem i kamenijem.

²⁰ I uèiniše Mojsije i Aron kako im zapovjedi Gospod; i podigav Aron štap svoj udari po vodi koja bješe u rijeci pred Faraonom i slugama njegovijem. I sva voda što bješe u rijeci prometnu se u krv.

²¹ I pomriješe ribe što bijahu u rijeci, i usmrdje se rijeka tako da ne mogahu Misirci piti vode iz rijeke, i bješe krv po svoj zemlji Misirskoj.

²² Ali i vraèari Misirski uèiniše tako svojim vraèanjem; i srce Faraonu otvrdnu, te ih ne posluša, kao što bješe kazao Gospod.

²³ I okrenuv se Faraon otide kuæi svojoj, i ne mari ni za to.

²⁴ A Misirci svi kopaše oko rijeke tražeæi vode da piju; jer ne mogahu piti vode iz rijeke.

²⁵ I navršì se sedam dana kako rijeku udari Gospod.

8

¹ I reèe Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i reci mu: ovako veli Gospod: pusti narod moj, da mi posluži.

² Ako li neæeš pustiti, evo æu moriti svu zemlju žabama.

³ I rijeka æe se napuniti žaba, i one æe izaæi i skakati tebi po kuæi i po klijeti gdje spavaš i po postelji tvojoj i po kuæama sluga tvojih i naroda tvojega i po peæima tvojim i po naævama tvojim;

⁴ I na tebe i na narod tvoj i na sve sluge tvoje skakaæe žabe.

⁵ I reèe Gospod Mojsiju: kaži Aronu: pruži ruku svoju sa štapom svojim na rijeke i na potoke i na jezera, i uèini nek izaðu žabe na zemlju Misirsku.

⁶ I pruži Aron ruku svoju na vode Misirske, i izađoše žabe i pokriše zemlju Misirsku.

⁷ Ali i vraèari Misirski uèiniše tako svojim vraèanjem, uèiniše te izađoše žabe na zemlju Misirsku.

⁸ A Faraon dozva Mojsija i Arona i reèe: molite Gospoda da ukloni žabe od mene i od naroda mojega, pak æu pustiti narod da prinesu žrtvu Gospodu.

⁹ A Mojsije reèe Faraonu: èast da ti je nada mnogom! dokle da mu se molim za te i za sluge tvoje i za narod tvoj da odbije žabe od tebe i iz kuæa tvojih, i samo u rijeci da ostanu?

¹⁰ A on reèe: do sutra. A Mojsije reèe: biæe kako si kazao, da poznaš da niko nije kao Gospod Bog naš.

¹¹ Otiæi æe žabe od tebe i iz kuæa tvojih i od sluga tvojih i od naroda tvojega; samo æe u rijeci ostati.

¹² I otide Mojsije i Aron od Faraona; i zavapi Mojsije ka Gospodu za žabe koje bješe pustio na

Faraona.

¹³ A Gospod uèini po rijeèi Mojsijevoj; i pocrkaše žabe, i oprostiše ih se kuæe i sela i polja.

¹⁴ I na gomile ih grtahu, da je smrdjela zemlja.

¹⁵ A kad Faraon vidje gdje odahnu, otvrdnu mu srce, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod.

¹⁶ A Gospod reèe Mojsiju: kaži Aronu: pruži štap svoj, i udari po prahu na zemlji, nek se pretvori u uši po svoj zemlji Misirskoj.

¹⁷ I uèiniše tako: Aron pruži ruku svoju sa štapom svojim, i udari po prahu na zemlji, i postaše uši po ljudima i po stoci, sav prah na zemlji pretvori se u uši po cijeloj zemlji Misirskoj.

¹⁸ A gledaše i vraèari Misirski vraèanjem svojim da uèine da postanu uši, ali ne mogoše. I bijahu uši po ljudima i po stoci.

¹⁹ I rekoše vraèari Faraonu: ovo je prst Božji. Ali opet otvrdnu srce Faraonu, te ih ne posluša, kao što bješe kazao Gospod.

²⁰ A Gospod reèe Mojsiju: ustani rano i izađi pred Faraona, evo, on æe izaæi k vodi, pa mu reci: ovako veli Gospod: pusti narod moj da mi posluži.

²¹ Ako li ne pustiš naroda mojega, evo, pustiaæu na tebe i na sluge tvoje i na narod tvoj i na kuæe tvoje svakojake bubine, i napuniæe se bubina kuæe Misirske i zemlja na kojoj su.

²² Ali æu u taj dan odvojiti zemlju Gesemsku, gdje živi moj narod, i ondje neæe biti bubina, da poznaš da sam ja Gospod na zemlji.

²³ I postaviaæu razliku između naroda svojega i naroda tvojega. Sjutra æe biti znak taj.

²⁴ I uèini Gospod tako, i dođoše silne bubine u kuæu Faraonovu i u kuæe sluga njegovijeh i u svu zemlju Misirsku, da se sve u zemlji pokvari od bubina.

²⁵ I Faraon dozva Mojsija i Arona, i reèe im: idite, prinesite žrtvu Bogu svojemu ovdje u zemlji.

²⁶ A Mojsije reèe: ne valja tako; jer bismo prinijeli na žrtvu Gospodu Bogu svojemu što je neèisto Misircima; a kad bismo prinijeli na žrtvu što je neèisto Misircima na oèi njihove, ne bi li nas pobili kamenjem?

²⁷ Tri dana hoda treba da idemo u pustinju da prinesemo žrtvu Gospodu Bogu svojemu, kao što nam je kazao.

²⁸ A Faraon reèe: pustiaæu vas da prinesete žrtvu Gospodu Bogu svojemu u pustinji; ali da ne idete dalje; pa se molite za me.

²⁹ A Mojsije reèe: evo ja idem od tebe, i moliaæu se Gospodu da otidu bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda njegova sutra; ali nemoj opet da prevariš, i da ne pustiš naroda da prinese žrtvu Gospodu.

³⁰ I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

³¹ I uèini Gospod po rijeèi Mojsijevoj, te otidoše bubine od Faraona i od sluga njegovijeh i od naroda njegova; ne osta ni jedna.

³² Ali opet otvrdnu srce Faraonovo, i ne pusti naroda.

9

¹ Tada reèe Gospod Mojsiju: idi k Faraonu, i

reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži;

² Ako li ih ne pustiš nego ih još staneš zadržavati,

³ Evo, ruka Gospodnja doæi æe na stoku tvoju u polju, na konje, na magarce, na kamile, na volove i na ovce, s pomorom vrlo velikim.

⁴ A odvojiæe Gospod stoku Izrailjsku od stoke Misirske; te od svega što je sinova Izrailjevijeh neæe poginuti ništa.

⁵ I postavio je Gospod rok rekavši: sjutra æe to uèiniti na zemlji Gospod.

⁶ I Gospod uèini to sjutradan, i sva stoka Misirska uginu; a od stoke sinova Izrailjevijeh ne uginu nijedno.

⁷ I posla Faraon da vide, i gle, od stoke Izrailjske ne uginu nijedno; ipak otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti naroda.

⁸ Tada reèe Gospod Mojsiju i Aronu: uzmite pepela iz peæi pune pregršti, i Mojsije neka ga baci u nebo pred Faraonom;

⁹ I postaæe prah po svoj zemlji Misirskoj, a od njega æe postati kraste pune gnoja i na ljudima i na stoci po svoj zemlji Misirskoj.

¹⁰ I uzeše pepela iz peæi, i stadoše pred Faraona, i baci ga Mojsije u nebo, i postaše kraste pune gnoja po ljudima i po stoci.

¹¹ I vraèari ne mogoše stajati pred Mojsijem od krasta; jer bijahu kraste i na vraèarima i na svijem Misircima.

¹² I Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonovo, i ne posluša ih, kao što bješe kazao Gospod

Mojsiju.

¹³ Poslije reèe Gospod Mojsiju: ustani rano i izaði pred Faraona, i reci mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: pusti narod moj da mi posluži.

¹⁴ Jer æu sada pustiti sva zla svoja na srce tvoje i na sluge tvoje i na narod tvoj, da znaš da niko nije kao ja na cijeloj zemlji.

¹⁵ Jer sada kad pružiš ruku svoju, mogah i tebe i narod tvoj udariti pomorom, pa te ne bi više bilo na zemlji;

¹⁶ Ali te ostavih da pokažem na tebi silu svoju, i da se pripovijeda ime moje po svoj zemlji.

¹⁷ I ti se još podižeš na moj narod, i neæeš da ga pustiš?

¹⁸ Evo, sutra æu u ovo doba pustiti grad vrlo velik, kakoga nije bilo u Misiru otkako je postao pa do sada.

¹⁹ Zato sada pošlji, te skupi stoku svoju i što god imaš u polju, jer æe pasti grad na sve ljude i na stoku što se zateèe u polju i ne bude skupljeno u kuæu, i izginuæe.

²⁰ Koji se god između sluga Faraonovijeh poboja rijeèi Gospodnje, on brže skupi sluge svoje i stoku svoju u kuæu;

²¹ A koji ne maraše za rijeè Gospodnju, on ostavi sluge svoje i stoku svoju u polju.

²² I Gospod reèe Mojsiju: pruži ruku svoju k nebu, neka udari grad po svoj zemlji Misirskoj, na ljude i na stoku i na sve bilje po polju u zemlji Misirskoj.

²³ I Mojsije pruži štap svoj k nebu, i Gospod pusti gromove i grad, da oganj skakaše na

zemlju. I tako Gospod uèini, te pade grad na zemlju Misirsku.

²⁴ A bješe grad i oganj smiješan s gradom silan veoma, kakoga ne bješe u svoj zemlji Misirskoj otkako je ljudi u njoj.

²⁵ I pobi grad po svoj zemlji Misirskoj što god bješe u polju od èovjeka do živinèeta; i sve bilje u polju potr grad, i sva drveta u polju polomi.

²⁶ Samo u zemlji Gesemskoj, gdje bijahu sinovi Izrailjevi, ne bješe grada.

²⁷ Tada posla Faraon, te dozva Mojsija i Arona, i reèe im: sada zgriješih; Gospod je pravedan, a ja i moj narod jesmo bezbožnici.

²⁸ Molite se Gospodu, jer je dosta, neka prestanu gromovi Božji i grad, pa æu vas pustiti, i više vas neæe niko ustavljati.

²⁹ A Mojsije mu reèe: kad izaðem iza grada, raširiæu ruke svoje ka Gospodu, a gromovi æe prestati i grada neæe više biti, da znaš da je Gospodnja zemlja.

³⁰ A ti i sluge tvoje znam da se još neæete bojati Gospoda Boga.

³¹ I propade lan i jeèam, jer jeèam bješe klasao, a lan se glavièio.

³² A pšenica i krupnik ne propade, jer bješe pozno žito.

³³ I Mojsije otišav od Faraona iza grada raširi ruke svoje ka Gospodu, i prestaše gromovi i grad, i dažd ne padaše na zemlju.

³⁴ Ali Faraon vidjev gdje presta dažd i grad i gromovi, stade opet griješiti, i srce mu otvrdnu i njemu i slugama njegovijem.

³⁵ Otvrdnu srce Faraonu, te ne pusti sinova Izrailjevijeh, kao što bješe kazao Gospod preko Mojsija.

10

¹ A Gospod reče Mojsiju: idi k Faraonu, jer sam ja učinio da otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovijeh, da učinim ove znake svoje među njima,

² I da pripovijedaš sinovima svojim i unucima svojim šta učinih u Misiru i kakve znake svoje pokazah na njima, da biste znali da sam ja Gospod.

³ I otide Mojsije i Aron k Faraonu, i rekoše mu: ovako veli Gospod Bog Jevrejski: dokle ćeš se protiviti da se ne poniziš preda mnom? Pusti narod moj da mi posluži.

⁴ Jer ako nećeš pustiti naroda mojega, evo sutra će nanijeti skakavce na zemlju tvoju;

⁵ I pokriće svu zemlju da se neće vidjeti zemlje, i poješće ostatak što se sačuvao, koji vam je ostao iza grada, i poješće sva drveta što vam rastu u polju.

⁶ I napuniće ih se kuće tvoje i kuće svijeh sluga tvojih i kuće svijeh Misiraca, što nijesu vidjeli oci tvoji ni oci otaca tvojih, otkako su postali na zemlji do danas. I okrenuv se otide od Faraona.

⁷ A sluge rekoše Faraonu: dokle će nas taj mučiti? Pusti ih neka posluže Gospodu Bogu svojemu. Zar još ne vidiš gdje propade Misir?

⁸ I dozvaše opet Mojsija i Arona pred Faraona, i reèe im: idite, poslužite Gospodu Bogu svojemu. A koji su što æe iæi?

⁹ A Mojsije reèe: s djecom svojom i sa starcima svojim iæi æemo, sa sinovima svojim i sa kæerima svojim, sa stokom svojom sitnom i krupnom iæi æemo, jer imamo praznik Gospodnji.

¹⁰ A on im reèe: tako bio Gospod s vama, kako æu vas ja pustiti s djecom vašom! Vidite da zlo mislite.

¹¹ Neæe biti tako; nego vi ljudi idite i poslužite Gospodu, jer to ištete. I otjera ih od sebe Faraon.

¹² Tada reèe Gospod Mojsiju: pruži ruku svoju na zemlju Misirsku, da doðu skakavci na zemlju Misirsku i pojedu sve bilje po zemlji, što god osta iza grada.

¹³ I pruži Mojsije štap svoj na zemlju Misirsku, i Gospod navede ustoku na zemlju, te duva cijeli dan i cijelu noæ; a kad svanu, donese ustoka skakavce.

¹⁴ I dođoše skakavci na svu zemlju Misirsku, i popadaše po svijem krajevima Misirskim silni veoma, kakih prije nigda nije bilo niti æe kad biti onakih.

¹⁵ I pokriše svu zemlju, da se zemlja ne viđaše, i pojedoše svu travu na zemlji i sav rod na drvetima, što osta iza grada, i ne osta ništa zeleno od drveta i od bilja poljskoga u svoj zemlji Misirskoj.

¹⁶ Tada Faraon brže dozva Mojsija i Arona, i reèe: zgriješih Gospodu Bogu vašemu i vama.

¹⁷ Ali mi još sada samo oprosti grijeh moj, i

molite se Gospodu Bogu svojemu da ukloni od mene samo ovu smrt.

¹⁸ I otide Mojsije od Faraona, i pomoli se Gospodu.

¹⁹ I okrenu Gospod vjetar od zapada vrlo jak, koji uze skakavce i baci ih u Crveno More, i ne osta nijedan skakavac u cijeloj zemlji Misirskoj.

²⁰ Ali Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh.

²¹ I reèe Gospod Mojsiju: pruži ruku svoju k nebu, i biæe tama po zemlji Misirskoj taka da æe je pipati.

²² I Mojsije pruži ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po svoj zemlji Misirskoj za tri dana.

²³ Ne viðahu jedan drugoga, i niko se ne maèe s mjesta gdje bješe za tri dana; ali se kod svijeh sinova Izrailjevijeh vidjelo po stanovima njihovijem.

²⁴ Tada Faraon dozva Mojsija, i reèe: idite, poslužite Gospodu; samo stoka vaša sitna i krupna neka ostane, a djeca vaša neka idu s vama.

²⁵ A Mojsije reèe: treba da nam daš i što æemo prinijeti i sažeæi na žrtvu Gospodu Bogu svojemu;

²⁶ Zato i stoka naša nek ide s nama, da ne ostane ni papka, jer između nje treba da uzmemo èim æemo poslužiti Gospodu Bogu svojemu, a ne znamo kojim æemo poslužiti Gospodu dokle ne doðemo onamo.

²⁷ Ali Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonu, i ne htje ih pustiti.

²⁸ I reèe mu Faraon: idi od mene, i èuvaj se da

mi više ne dođeš na oèi, jer ako mi dođeš na oèi, poginuæeš.

²⁹ A Mojsije reèe: pravo si kazao; neæu ti više doæi na oèi.

11

¹ A Gospod reèe Mojsiju: još æu jedno zlo pustiti na Faraona i na Misir, pa æe vas onda pustiti; pustiae sasvijem, i još æe vas tjerati.

² A sada kaži narodu neka svaki èovjek ište u susjeda svojega i svaka žena u susjede svoje nakita srebrnijeh i nakita zlatnijeh.

³ I Gospod uèini te narod nađe ljubav u Misiraca; i sam Mojsije bješe vrlo velik èovjek u zemlji Misirskoj kod sluga Faraonovijeh i kod naroda.

⁴ I reèe Mojsije: ovako veli Gospod: oko ponoæi proæi æu kroz Misir,

⁵ I pomrijeæe svi prvenci u zemlji Misirskoj, od prvenca Faraonova, koji šæaše sjedjeti na prijestolu njegovu, do prvenca sluškinje za žrvnjem, i od stoke što je god prvenac.

⁶ I biæe vika velika po svoj zemlji Misirskoj, kakve još nije bilo niti æe je kad biti.

⁷ A kod sinova Izrailjevijeh nigdje neæe ni pas jezikom svojim maæi ni meðu ljudima ni meðu stokom, da znate da je Gospod uèinio razliku između Izrailjaca i Misiraca.

⁸ I doæi æe sve te sluge tvoje k meni, i pokloniae mi se govoreæi: idi, i ti i sav narod koji je pristao za tobom. I onda æu izaæi. I otide Mojsije od Faraona s velikim gnjevom.

⁹ A Gospod reèe Mojsiju: neæe vas poslušati Faraon, da bih umnožio èudesu svoja u zemlji Misirskoj.

¹⁰ I Mojsije i Aron uèiniše sva ova èudesu pred Faraonom, a Gospod uèini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinova Izrailjevijeh iz zemlje svoje.

12

¹ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji Misirskoj govoreæi:

² Ovaj mjesec da vam je poèetak mjesecima, da vam je prvi mjesec u godini.

³ Kažite svemu zboru Izrailjevu i recite: desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje ili jare, po porodicama, po jedno na dom;

⁴ Ako li je dom mali za jagnje ili jare, neka uzme k sebi susjeda, koji mu je najbliži, s onoliko duša koliko treba da mogu pojesti jagnje ili jare.

⁵ A jagnje ili jare da vam bude zdravo, muško, od godine; između ovaca ili između koza uzmite.

⁶ I èuvajte ga do èetrnaestoga dana ovoga mjeseca, a tada savkoliki zbor Izrailjev neka ga zakolje uveèe.

⁷ I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na kuæama u kojima æe ga jesti.

⁸ I neka jedu meso iste noæi, na vatri peèeno, s hljebom prijesnijem i sa zeljem gorkim neka jedu.

⁹ Nemojte jesti sirovo ni u vodi kuhano, nego na vatri peèeno, s glavom i s nogama i s drobom.

¹⁰ I ništa nemojte ostaviti do jutra; ako li bi što ostalo do jutra, spalite na vatri.

¹¹ A ovako jedite: opasani, obuæa da vam je na nogu i štap u ruci, i jedite hitno, jer je prolazak Gospodnji.

¹² Jer æu proæi po zemlji Misirskoj tu noæ, i pobiaæu sve prvence u zemlji Misirskoj od èovjeka do živinèeta, i sudiaæu svijem bogovima Misirskim, ja Gospod.

¹³ A krv ona biaæe vam znak na kuæama, u kojima æete biti; i kad vidim krv, proæi æu vas, te neæe biti meðu vama pomora, kad stanem ubijati po zemlji Misirskoj.

¹⁴ I taj æe vam dan biti za spomen, i praznovæete ga Gospodu od koljena do koljena; praznujte ga zakonom vjeènijem.

¹⁵ Sedam dana jedite hljebove prijesne, i prvoga dana uklonite kvasac iz kuæa svojih; jer ko bi god jeo što s kvascem od prvoga dana do sedmoga, istrijebiæe se ona duša iz Izrailja.

¹⁶ Prvi dan biaæe sveti sabor; tako i sedmi dan imaaæete sveti sabor; nikakav posao da se ne radi u te dane, osim što treba za jelo svakoj duši, to æete samo gotoviti.

¹⁷ I držite dan prijesnijeh hljebova, jer u taj dan izvedoh vojske vaše iz zemlje Misirske; držite taj dan od koljena do koljena zakonom vjeènijem.

¹⁸ Prvoga mjeseca èetrnaesti dan uveèe poènite jesti prijesne hljebove pa do dvadeset prvoga dana istoga mjeseca uveèe.

¹⁹ Za sedam dana da se ne naðe kvasca u kuæama vašim; jer ko bi god jeo što s kvascem,

istrijebiæ se ona duša iz zbora Izrailjeva, bio došljak ili rođen u zemlji.

²⁰ Ništa s kvascem nemojte jesti, nego jedite hljeb prijesan po svijem stanovima svojim.

²¹ I sazva Mojsije sve starješine Izrailjske, i reèe im: izberite i uzmite sebi jagnje ili jare po porodicama svojim, i zakoljite pashu.

²² I uzmite kitu isopa i zamoèite je u krv, koja æe biti u zdjeli, i pokropite gornji prag i oba dovratka krvlju, koja æe biti u zdjeli, i nijedan od vas da ne izlazi na vrata kuæna do jutra.

²³ Jer æe zaæi Gospod da bije Misir, pa kad vidi krv na gornjem pragu i na oba dovratka, proæi æe Gospod mimo ona vrata, i neæe dati krvniku da uðe u kuæe vaše da ubija.

²⁴ I držite ovo kao zakon tebi i sinovima tvojim dovijeka.

²⁵ I kad doðete u zemlju koju æe vam dati Gospod, kao što je kazao, držite ovu službu.

²⁶ I kad vam reku sinovi vaši: kakva vam je to služba?

²⁷ Recite: ovo je žrtva za prolazak Gospodnji, kad proðe kuæe sinova Izrailjevih u Misiru ubijajuæi Misirce, a domove naše saèuva. Tada narod savi glavu i pokloni se.

²⁸ I otidoše i uèiniše sinovi Izrailjevi, kako zapovjedi Gospod preko Mojsija i Arona, tako uèiniše.

²⁹ A oko ponoæi pobi Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj od prvence Faraonova koji šæaše sjedjeti na prijestolu njegovu do prvence sužnja u tamnici, i što god bješe prvenac od stoke.

³⁰ Tada usta Faraon one noæi, on i sve sluge njegove i svi Misirci, i bi vika velika u Misiru, jer ne bješe kuæe u kojoj ne bi mrtvaca.

³¹ I dozva Mojsija i Arona po noæi i reèe: ustajte, idite iz naroda mojega i vi i sinovi Izrailjevi, i otidite, poslužite Gospodu, kao što govoriste.

³² Uzmite i ovce svoje i goveda svoja, kao što govoriste, i idite, pa i mene blagoslovite.

³³ I Misirci navaljivahu na narod da brže idu iz zemlje, jer govorahu: izgibosmo svi.

³⁴ I narod uze tijesto svoje još neuskislo, umotavši ga u haljine svoje, na ramena svoja.

³⁵ I uèiniše sinovi Izrailjevi po zapovijesti Mojsijevoj, i zaiskaše u Misiraca nakita srebrnijeh i nakita zlatnijeh i haljina.

³⁶ I Gospod uèini, te narod naðe ljubav u Misiraca, te im dadoše; tako oplijeniše Misirce.

³⁷ I otidoše sinovi Izrailjevi iz Ramese u Sohot, oko šest stotina tisuæa pješaka, samijeh ljudi osim djece.

³⁸ I drugih ljudi mnogo otide s njima, i stoke sitne i krupne vrlo mnogo.

³⁹ I od tijesta koje iznesoše iz Misira ispekoše pogaèe prijesne, jer ne bješe uskislo kad ih potjeraše Misirci, te ne mogaše oklijevati, niti spremiše sebi brašnjenice.

⁴⁰ A baviše se sinovi Izrailjevi u Misiru èetiri stotine i trideset godina.

⁴¹ I kad se navršì èetiri stotine i trideset godina, u isti dan izaðoše sve vojske Gospodnje iz zemlje Misirske.

⁴² Ta se noæ svetkuje Gospodu, u koju ih izvede iz Misira; to je noæ Gospodnja, koju treba da svetkuju sinovi Izrailjevi od koljena na koljeno.

⁴³ I reèe Gospod Mojsiju i Aronu: ovo neka bude zakon za pashu: nijedan tuðin da je ne jede;

⁴⁴ A svaki sluga vaš kupljen za novce, kad ga obrežete, onda neka je jede.

⁴⁵ Došljak ili najamnik da je ne jede.

⁴⁶ U istoj kuæi da se jede, da ne iznesete mesa od nje iz kuæe, i kosti da joj ne prelomite.

⁴⁷ Sav zbor Izrailjev neka èini tako.

⁴⁸ Ako bi kod tebe sjedio tuðin i htio bi svetkovati pashu Gospodnju, neka mu se obreže sve muškinje, pa onda neka pristupi da je svetkuje, i neka bude kao roðen u zemlji; a niko neobrezan da je ne jede.

⁴⁹ Zakon jedan da je i roðenome u zemlji i došljaku koji sjedi meðu vama.

⁵⁰ I uèiniše svi sinovi Izrailjevi kako zapovjedi Gospod Mojsiju i Aronu, tako uèiniše.

⁵¹ I taj dan izvede Gospod sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske u èetama njihovijem.

13

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Posveti mi svakoga prvenca, što god otvora matericu u sinova Izrailjevijeh, i od ljudi i od stoke; jer je moje.

³ I Mojsije reèe narodu: pamтите ovaj dan, u koji izidoste iz Misira, iz doma ropskoga, jer vas rukom krjepkom izvede Gospod odande; neka se dakle ne jede ništa s kvascem.

⁴ Danas izlazite, mjeseca Aviva;

⁵ Pa kad te Gospod uvede u zemlju Hananejsku i Hetejsku i Amorejsku i Jevejsku i Jevusejsku, za koju se zakleo ocima tvojim da æe ti je dati, zemlju u kojoj teèe mlijeko i med, tada da služiš službu ovu ovoga mjeseca;

⁶ Sedam dana jedi hljebove prijesne, a sedmi dan neka je praznik Gospodnji.

⁷ Hljebovi prijesni da se jedu sedam dana, i da se ne vidi u tebe ništa s kvascem, niti da se vidi u tebe kvasac u cijelom kraju tvom.

⁸ I kazaæeš sinu svojemu u taj dan govoreæi: ovo je za ono što mi je uèinio Gospod kad sam izlazio iz Misira.

⁹ I neka ti bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen pred oèima tvojima, da ti zakon Gospodnji bude u ustima; jer te je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira.

¹⁰ Zato vrši zakon ovaj na vrijeme, od godine do godine.

¹¹ I kad te uvede Gospod u zemlju Hananejsku, kao što se zakleo tebi i tvojim ocima, i da ti je,

¹² Odvajaæeš Gospodu što god otvora matericu, i od stoke tvoje što god otvora matericu, što je muško, da bude Gospodu.

¹³ A svako magare prvenèe otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat. Ali svakoga prvenca èovjeèijega između sinova svojih otkupi.

¹⁴ A kad te zapita sin tvoj unapredak govoreæi: šta je to? reci mu: rukom krjepkom izvede nas Gospod iz Misira, iz doma ropskoga.

¹⁵ Jer kad otvrdnu Faraon, te nas ne htje pustiti, pobi Gospod sve prvence u zemlji Misirskoj

od prvenca èovjeèijega do prvenca od stoke; zato prinosisim Gospodu sve muško što otvora matericu, a svakoga prvenca sinova svojih otkupljujem.

¹⁶ I to neka ti je kao znak na ruci i kao poèeonik meðu oèima tvojima, da nas je rukom krjepkom izveo Gospod iz Misira.

¹⁷ A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i bješe kraæi, jer Bog reèe: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir.

¹⁸ Nego Bog zavede narod putem preko pustinje na Crvenom Moru. A vojnièkim redom izidoše sinovi Izrailjevi iz zemlje Misirske.

¹⁹ I Mojsije uze kosti Josifove sa sobom; jer bješe zakleo sinove Izrailjeve rekavši: zaista æe vas pohoditi Bog, a tada iznesite kosti moje odavde sa sobom.

²⁰ Tako otišavši iz Sohota stadoše u oko u Etamu, nakraj pustinje.

²¹ A Gospod iðaše pred njima danju u stupu od oblaka vodeæi ih putem, a noæu u stupu od ognja svijetleæi im, da bi putovali danju i noæu.

²² I ne uklanjaše ispred naroda stupa od oblaka danju ni stupa od ognja noæu.

14

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Kaži sinovima Izrailjevijem neka saviju i stanu u oko pred Pi-Airot između Migdola i mora prema Vel-Sefonu; prema njemu neka stanu u oko pokraj mora.

³ Jer æe Faraon reæi za sinove Izrailjeve: zašli su u zemlju, zatvorila ih je pustinja.

⁴ I uèiniæu da otvrdne srce Faraonu, te æe poæi u potjeru za vama, i ja æu se proslaviti na njemu i na svoj vojsci njegovoj, i Misirci æe poznati da sam ja Gospod. I uèiniše tako.

⁵ A kad bi javljeno caru Misirskom da je pobjegao narod, promijeni se srce Faraonovo i sluga njegovijeh prema narodu, te rekoše: šta uèinismo, te pustismo Izrailja da nam ne služi?

⁶ I upreže u kola svoja, i uze narod svoj sa sobom.

⁷ I uze šest stotina kola izabраниh i što još bješe kola Misirskih, i nad svjema vojvode.

⁸ I Gospod uèini, te otvrdnu srce Faraonu caru Misirskom, i pođe u potjeru za sinovima Izrailjevijem, kad sinovi Izrailjevi otidoše pod rukom visokom.

⁹ I tjeravši ih Misirci stigoše ih, sva kola Faraonova, konjici njegovi i vojska njegova, kad bjehu u okolu na moru kod Pi-Airota prema Vel-Sefonu.

¹⁰ I kad se približi Faraon, podigoše sinovi Izrailjevi oèi svoje a to Misirci idu za njima, i uplašiše se vrlo, i povikaše sinovi Izrailjevi ka Gospodu.

¹¹ I rekoše Mojsiju: zar ne bješe grobova u Misiru, nego nas dovede da izginemo u pustinji? Šta uèini, te nas izvede iz Misira?

¹² Nijesmo li ti govorili u Misiru i rekli: proði nas se, neka služimo Misircima? jer bi nam bolje bilo služiti Misircima nego izginuti u pustinji.

¹³ A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, stanite pa

gledajte kako æe vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, neæete ih nigda više vidjeti do vijeka.

¹⁴ Gospod æe se biti za vas, a vi æete muèati.

¹⁵ A Gospod reèe Mojsiju: što vièeš k meni? kaži sinovima Izrailjevijem neka idu.

¹⁶ A ti digni štap svoj i pruži ruku svoju na more, i rascijepi ga, pa neka idu sinovi Izrailjevi posred mora suhim.

¹⁷ I gle, ja æu uèiniti da otvrdne srce Misircima, te æe poæi za njima; i proslaviæu se na Faraonu i na svoj vojsci njegovoj, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem.

¹⁸ I Misirci æe poznati da sam ja Gospod, kad se proslavim na Faraonu, na kolima njegovijem i na konjicima njegovijem.

¹⁹ I podiže se anđeo Gospodnji, koji iðaše pred vojskom Izrailjskom, i otiđe im za leða; i podiže se stup od oblaka ispred njih, i stade im za leða.

²⁰ i došav među vojsku Misirsku i vojsku Izrailjsku bješe onijem oblak mraèan a ovijem svijetljaše po noæi, te ne pristupiše jedni drugima cijelu noæ.

²¹ I pruži Mojsije ruku svoju na more, a Gospod uzbi more vjetrom istoènijem, koji jako duvaše cijelu noæ, i osuši more, i voda se rastupi.

²² I pođoše sinovi Izrailjevi posred mora suhim, i voda im stajaše kao zid s desne strane i s lijeve strane.

²³ I Misirci tjerajuæi ih pođoše za njima posred mora, svi konji Faraonovi, kola i konjici njegovi.

²⁴ A u stražu jutrenju pogleda Gospod na vojsku Misirsku iz stupa od ognja i oblaka, i

smete vojsku Misirsku.

²⁵ I pozbaca toèkove kolima njihovijem, te ih jedva vucijahu. Tada rekoše Misirci: bježimo od Izrailja, jer se Gospod bje za njih s Misircima.

²⁶ A Gospod reèe Mojsiju: pruži ruku svoju na more, neka se vrati voda na Misirce, na kola njihova i na konjike njihove.

²⁷ I Mojsije pruži ruku svoju na more, i dođe opet more na silu svoju pred zoru, a Misirci nagoše bježati prema moru; i Gospod baci Misirce usred mora.

²⁸ A vrativši se voda potopi kola i konjike sa svom vojskom Faraonovom, što ih god bješe pošlo za njima u more, i ne osta od njih nijedan.

²⁹ I sinovi Izrailjevi iđahu posred mora suhim; i stajaše im voda kao zid s desne strane i s lijeve strane.

³⁰ I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan iz ruku Misirskih; i vidje Izrailj mrtve Misirce na brijegu morskom.

³¹ I vidje Izrailj silu veliku, koju pokaza Gospod na Misircima, i narod se poboja Gospoda, i vjerova Gospodu i Mojsiju sluzi njegovu.

15

¹ Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izrailjevi ovu pjesmu Gospodu, i rekoše ovako: Pjevaæu Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more.

² Sila je moja i pjesma moja Gospod, koji me izbavi; on je Bog moj, i slaviæu ga; Boga oca mojega, i uzvišivaæu ga.

³ Gospod je velik ratnik; ime mu je Gospod.

⁴ Kola Faraonova i vojsku njegovu vrže u more; izbrane vojvode njegove utopiše se u Crvenom Moru.

⁵ Bezdani ih pokriše; padoše u dubinu kao kamen.

⁶ Desnica tvoja, Gospode, proslavi se u sili; desnica tvoja, Gospode, satr neprijatelja.

⁷ I mnoštvom veličanstva svojega oborio si one koji ustaše na te; pustio si gnjev svoj, i proždrije ih kao slamu.

⁸ Od daha nozdara tvojih sabra se voda; stade u gomilu voda koja teče; stinuše se vali usred mora.

⁹ Neprijatelj reče: tjerao me, stignuo me, dijelio me plijen; nasitio me ih se duša moja, izvuкао me mač svoj, istrijebio me ih ruka moja.

¹⁰ Ti dunu vjetrom svojim, i more ih pokri, i utonuše kao olovo u dubokoj vodi.

¹¹ Ko je kao ti među silnima, Gospode? ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da èini èudesu?

¹² Ti pruži desnicu svoju, i proždrije ih zemlja.

¹³ Vodiš milošao svoju narod, koji si iskupio, vodiš krjepošao svoju u stan svetosti svoje.

¹⁴ Èuo me narodi, i zadrhtaše; muka me spopasti one koji žive u zemlji Filistejskoj.

¹⁵ Tada me se prepasti starješine Edomske, junake Moavske spopašao drhat, uplašio se svi koji žive u Hananskoj.

¹⁶ Spopašao ih strah i trepet; od veličine ruke tvoje zamuknuše kao kamen, dokle ne prođe narod tvoj, Gospode, dokle ne prođe narod, koji si zadobio.

17 Odvešæeš ih i posadiæeš ih na gori našljedstva svojega, na mjestu koje si sebi za stan spremio, Gospode, u svetinji, Gospode, koju su tvoje ruke utvrdile.

18 Gospod æe carovati dovijeka.

19 Jer uðoše konji Faraonovi s kolima njegovijem i s konjicima njegovijem u more, i Gospod povrati na njih vodu morsku; a sinovi Izrailjevi prijeðoše suhim posred mora.

20 I Marija proroèica sestra Aronova uze bubanj u ruku svoju; a za njom izidoše sve žene s bubnjima i sviralama.

21 I otpijevaše im Marija: pjevajte Gospodu, jer se slavno proslavi; konja i konjika vrže u more.

22 Potom krenu Mojsije sinove Izrailjeve od Mora Crvenoga, i poðoše u pustinju Sur; i tri dana išavši po pustinji ne naðoše vode.

23 Odande doðoše u Meru, ali ne mogoše piti vode u Meri, jer bješe gorka; otuda se prozva mjesto Mera.

24 Tada stade narod vikati na Mojsija govoreæi: šta æemo piti?

25 I Mojsije zavapi ka Gospodu, a Gospod mu pokaza drvo, te ga metnu u vodu, i voda posta slatka. Ondje mu dade uredbu i zakon, i ondje ga okuša.

26 I reèe: ako dobro uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega, i ušèiniš što je pravo u oèima njegovijem, i ako prigneš uho k zapovijestima njegovijem i ušeuvaš sve uredbе njegove, nijedne bolesti koju sam pustio na Misir neæu pustiti na tebe; jer sam ja Gospod, ljekar tvoj.

²⁷ I dođoše u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora i sedamdeset palama; i ondje stadoše u oko kod vode.

16

¹ Od Elima se podigoše, i sav zbor sinova Izrailjevijeh dođe u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca pošto izidoše iz zemlje Misirske.

² I stade vikati sav zbor sinova Izrailjevijeh na Mojsija i na Arona u pustinji,

³ I rekoše im sinovi Izrailjevi: kamo da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Misirskoj, kad sjeđasmo kod lonaca s mesom i jeđasmo hljeba izobila! jer nas izvedoste u ovu pustinju da pomorite sav ovaj zbor glađu.

⁴ A Gospod reče Mojsiju: evo uèiniæu da vam daždi iz neba hljeb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoæe li hoditi po mome zakonu ili neæe.

⁵ A šestoga dana neka zgotove što donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan.

⁶ I reče Mojsije i Aron svijem sinovima Izrailjevijem: doveèe æete poznati da vas je Gospod izveo iz zemlje Misirske;

⁷ A sutra æete vidjeti slavu Gospodnju; jer je èuo viku vašu na Gospoda. Jer šta smo mi da vièete na nas?

⁸ I reče Mojsije: doveèe æe vam dati Gospod mesa da jedete a ujutru hljeba da se nasitite; jer je èuo Gospod viku vašu, kojom vièete na nj.

Jer što smo mi? Nije na nas vaša vika nego na Gospoda.

⁹ I reèe Mojsije Aronu: kaži svemu zboru sinova Izrailjevih: pristupite pred Gospoda, jer je èuo viku vašu.

¹⁰ I kad reèe Aron svemu zboru sinova Izrailjevih, pogledaše u pustinju, i gle, slava Gospodnja pokaza se u oblaku.

¹¹ I Gospod reèe Mojsiju govoreæi:

¹² Èuo sam viku sinova Izrailjevih. Kaži im i reci: doveèe æete jesti mesa, a sutra æete se nasititi hljeba, i poznaæete da sam ja Gospod Bog vaš.

¹³ I uveèe doletješe prepelice i prekriliše oko, a ujutru pade rosa oko okola;

¹⁴ A kad se diže rosa, a to po pustinji nešto sitno okruglo, sitno kao slana po zemlji.

¹⁵ I kad vidješe sinovi Izrailjevi, govorahu jedan drugomu: šta je ovo? Jer ne znadijahu šta bješe. A Mojsije im reèe: to je hljeb što vam daje Gospod da jedete.

¹⁶ To je za što zapovjedi Gospod: kupite ga svaki dan koliko kome treba za jelo, po gomor na glavu, po broju duša vaših, svaki neka uzme za one koji su mu u šatoru.

¹⁷ I uèiniše tako sinovi Izrailjevi; i nakupiše koji više koji manje.

¹⁸ Pa mjeriše na gomor, i ne dođe više onom koji nakupi mnogo, niti manje onom koji nakupi malo, nego svaki nakupi koliko mu je trebalo da jede.

¹⁹ I reèe im Mojsije: niko da ne ostavlja od toga

za sjutra.

²⁰ Ali ne poslušашe Mojsija, nego neki ostaviše od toga za sjutra, te se ucrva i usmrdje. I rasrdi se Mojsije na njih.

²¹ Tako ga kupljahu svako jutro, svaki koliko mu trebaše za jelo; a kad sunce ogrijevaše, tada se rastapaše.

²² A u šesti dan nakupiše hljeba dvojinom, po dva gomora na svakoga; i dođoše sve starješine od zbora, i javiše Mojsiju.

²³ A on im reèe: ovo kaza Gospod: sjutra je subota, odmor svet Gospodu; što æete peæi, pecite, i što æete kuhati, kuhajte danas; a što preteèe, ostavite i èuvajte za sjutra.

²⁴ I ostaviše za sjutra, kao što zapovjedi Mojsije, i ne usmrdje se niti bješe crva u njemu.

²⁵ I reèe Mojsije: jedite to danas, jer je danas subota Gospodnja, danas neæete naæi u polju.

²⁶ Šest æete dana kupiti, a sedmi je dan subota, tada ga neæe biti.

²⁷ I u sedmi dan izidoše neki od naroda da kupe, ali ne nađoše.

²⁸ A Gospod reèe Mojsiju: dokle æete se protiviti zapovjestima mojim i zakonima mojim?

²⁹ Vidite, Gospod vam je dao subotu, zato vam daje šestoga dana hljeba na dva dana. Stojte svaki na svom mjestu, i neka ne odlazi niko sa svojega mjesta u sedmi dan.

³⁰ I poèinu narod u sedmi dan.

³¹ I dom Izrailjev prozva taj hljeb mana; a bijaše kao sjeme korijandrovo, bijela, i na jeziku kao medeni kolaèi.

³² I reèe Mojsije: ovo je zapovjedio Gospod: napuni gomor toga, neka se èuva od koljena do koljena vašega, da vide hljeb, kojim sam vas hranio u pustinji kad vas izvedoh iz zemlje Misirske.

³³ I reèe Mojsije Aronu: uzmi krèag i naspi pun gomor mane, i metni pred Gospoda da se èuva od koljena do koljena vašega.

³⁴ I ostavi ga Aron pred svjedoèanstvom da se èuva, kao što zapovjedi Gospod Mojsiju.

³⁵ A sinovi Izrailjevi jedoše manu èetrdeset godina dok ne dođoše u zemlju u kojoj æe živjeti; jedoše manu dok ne dođoše na meðu zemlje Hananske.

³⁶ A gomor je desetina efe.

17

¹ I podiže se iz pustinje Sina sav zbor sinova Izrailjevih putem svojim po zapovjesti Gospodnjoj, i stadoše u oko u Rafidinu; a ondje ne bješe vode da narod pije.

² I narod se svađaše s Mojsijem govoreæi: daj nam vode da pijemo. A on im reèe: što se svađate sa mnom? što kušate Gospoda?

³ Ali narod bješe ondje žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše: zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu pomoriš žeđu?

⁴ A Mojsije zavapi ka Gospodu govoreæi: šta æu èiniti s ovijem narodom? Još malo pa æe me zasuti kamenjem.

⁵ A Gospod reèe Mojsiju: proði pred narod, i uzmi sa sobom starješine Izrailjske, i štap svoj kojim si udario vodu uzmi u ruku svoju, i idi.

⁶ A ja æu stajati pred tobom ondje na stijeni na Horivu; a ti udari u stijenu, i poteæi æe iz nje voda da pije narod. I uèini Mojsije tako pred starješinama Izrailjskim.

⁷ A mjesto ono prozva Masa i Meriva zato što se svaðaðe sinovi Izrailjevi i što kušaðe Gospoda govoreæi: je li Gospod meðu nama ili nije?

⁸ Ali doðe Amalik da se bije s Izrailjem u Rafidinu.

⁹ A Mojsije reèe Isusu: izberi nam ljude, te izaði i bij se s Amalikom; a ja æu sjutra stati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci.

¹⁰ I uèini Isus kako mu reèe Mojsije, i pobi se s Amalikom; a Mojsije i Aron i Or izaðoše na vrh brda.

¹¹ I dokle Mojsije dræaðe u vis ruke svoje, nadbijahu Izrailjci, a kako bi spustio ruke, odmah nadbijahu Amalièani.

¹² Ali ruke Mojsiju oteæaðe, zato uzeše kamen i podmetnuše poda nj, te sjede; a Aron i Or dræahu mu ruke jedan s jedne strane a drugi s druge, i ne klonuše mu ruke do zahoda sunèanoga.

¹³ I razbi Isus Amalika i narod njegov oštrijem maèem.

¹⁴ Potom reèe Gospod Mojsiju: zapiši to za spomen u knjigu, i kaži Isusu neka pamti da æu sasvijem istrijebiti spomen Amalikov ispod neba.

¹⁵ Tada naèini Mojsije oltar, i nazva ga: Gospod zastava moja.

¹⁶ I reèe: što se ruka bješe podigla na prijesto

Gospodnji, Gospod æe ratovati na Amalika od koljena do koljena.

18

¹ A Jotor sveštenik Madijamski, tast Mojsijev, èu sve što uèini Gospod Mojsiju i Izrailju narodu svojemu, kako izvede Gospod Izrailja iz Misira;

² I uze Jotor tast Mojsijev Seforu ženu Mojsijevu, koju bješe poslao natrag,

³ I dva sina njezina, od kojih jednom bješe ime Girsam, jer reèe: tuđin sam u zemlji tuđoj,

⁴ A drugom bješe ime Eliezer, jer, reèe, Bog oca mojega bi mi u pomoæi i ote me od maèa Faraonova.

⁵ I pođe Jotor tast Mojsijev sa sinovima njegovijem i sa ženom njegovom k Mojsiju u pustinju, gdje bješe u okolu pod gorom Božijom.

⁶ I poruèi Mojsiju: ja tast tvoj Jotor idem k tebi i žena tvoja i oba sina njezina s njom.

⁷ I Mojsije izide na susret tastu svojemu i pokloni mu se i cjeliva ga; i upitaše se za zdravlje, pa uđoše pod šator njegov.

⁸ I pripovjedi Mojsije tastu svojemu sve što uèini Gospod Faraonu i Misircima radi Izrailja, i sve nevolje, koje ih nalaziše putem, i kako ih izbavi Gospod.

⁹ I radovaše se Jotor svemu dobru što uèini Gospod Izrailju izbavivši ga iz ruke Misirske;

¹⁰ I reèe Jotor: blagosloven da je Gospod, koji vas izbavi iz ruke Misirske i iz ruke Faraonove, koji izbavi narod iz ropstva Misirskoga.

11 Sad vidim da je Gospod veæi od svijeh bogova, jer eim se ponošahu onijem ih samijem nadvisi.

12 I uze Jotor tast Mojsijev i prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos; i dođe Aron i sve starješine Izrailjske, i jedoše s tastom Mojsijevijem pred Bogom.

13 A sjutradan sjede Mojsije da sudi narodu; i stajaše narod pred Mojsijem od jutra do veèera.

14 A tast Mojsijev gledajuæi sve šta radi s narodom, reèe: šta to radiš s narodom? zašto sjediš sam, a vas narod stoji pred tobom od jutra do veèera?

15 A Mojsije reèe tastu svojemu: jer dolazi narod k meni da pita Boga.

16 Kad imaju što među sobom, dolaze k meni, te im sudim i kazujem naredbe Božje i zakone njegove.

17 A tast Mojsijev reèe mu: nije dobro što radiš.

18 Umoriæeš se i ti i narod koji je s tobom; jer je to teško za tebe, neæeš moæi sam vršiti.

19 Nego poslušaj mene; ja æu te svjetovati, i Bog æe biti s tobom; ti budi pred Bogom za narod, i stvari njihove javljaj Bogu;

20 I uei ih naredbama i zakonima njegovijem, i pokazuj im put kojim æe iæi i šta æe raditi.

21 A iz svega naroda izberi ljude poštene, koji se boje Boga, ljude pravedne, koji mrze na mito, pa ih postavi nad njima za poglavare, tisuænike, stotnike, pedesetnike i desetnike;

22 Oni neka sude narodu u svako doba; pa svaku stvar veliku neka javljaju tebi, a svaku stvar malu neka raspravljaju sami; tako æe ti biti

lakše, kad i oni stanu nositi teret s tobom.

²³ Ako to uèiniš, i Bog ti zapovjedi, možeš se održati, i sav æe narod doæi mirno na svoje mjesto.

²⁴ I Mojsije posluša tasta svojega, i uèini sve što reèe.

²⁵ I izabra Mojsije iz svega Izrailja ljude poštene, i postavi ih za poglavare nad narodom, tisuænike, stotnike, pedesetnike i desetnike,

²⁶ Koji suðahu narodu u svako doba, a stvari teške javljahu Mojsiju, a male stvari raspravljahu sami.

²⁷ Poslije otpusti Mojsije tasta svojega, koji se vrati u svoju zemlju.

19

¹ Prvoga dana treæega mjeseca, pošto izaðoše sinovi Izrailjevi iz Misira, toga dana doðoše u pustinju Sinajsku.

² Krenuvši se iz Rafidina doðoše u pustinju Sinajsku, i stadoše u oko u pustinji, a oko naèiniše Izrailjci ondje pod gorom.

³ I Mojsije izađe na goru k Bogu; i povika mu Gospod s gore govoreæi: ovako kaži domu Jakovljevu, i reci sinovima Izrailjevim:

⁴ Vidjeli ste šta sam uèinio Misircima i kako sam vas kao na krilima orlovijem nosio i doveo vas k sebi.

⁵ A sada ako dobro uzaslušate glas moj i ušèuvate zavjet moj, biæete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja.

⁶ I biæete mi carstvo sveštenieko i narod svet. To su rijeèi koje æeš kazati sinovima Izrailjevim.

⁷ A Mojsije dođe i sazva starješine narodne; i kaza im sve ove riječi koje mu Gospod zapovjedi.

⁸ A sav narod odgovori složno i reče: što je god kazao Gospod činićemo. I Mojsije javi Gospodu riječi narodne.

⁹ A Gospod reče Mojsiju: evo, ja ću doći k tebi u gustom oblaku, da narod čuje kad ti stanem govoriti i da ti vjeruje do vijeka. Jer Mojsije bješe javio Gospodu riječi narodne.

¹⁰ I reče Gospod Mojsiju: idi k narodu, i osveštaj ih danas i sutra, i neka operu haljine svoje;

¹¹ I neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru Sinajsku pred svijem narodom.

¹² A postavićesh narodu među unaokolo, i reći ćeš: čuvajte se da ne stupite na goru i da se ne dotaknete kraja njezina; što se god dotakne gore, poginuće;

¹³ Toga da se niko ne dotakne rukom, nego kamenjem da se zasje ili da se ustrijeli, bilo živine ili čovjek, da ne ostane u životu. Kad rog zatrubi otežući onda neka pođu na goru.

¹⁴ I Mojsije siđe s gore k narodu; i osvešta narod, i oprašće haljine svoje.

¹⁵ I reče narodu: budite gotovi za treći dan, i ne liježite sa ženama.

¹⁶ A treći dan kad bi ujutru, gromovi zagrmješe i munje zasijevaše, i posta gust oblak na gori, i zatrubi truba veoma jako, da zadrhta sav narod koji bijaše u okolu.

¹⁷ Tada Mojsije izvede narod iz okola pred

Boga, i stadoše ispod gore.

¹⁸ A gora se Sinajska sva dimljaše, jer siđe na nju Gospod u ognju; i dim se iz nje podizaše kao dim iz peæi, i sva se gora tresijaše veoma.

¹⁹ I truba sve jaèe trubljaše, i Mojsije govoraše a Bog mu odgovaraše glasom.

²⁰ I Gospod sišavši na goru Sinajsku, na vrh gore, pozva Mojsija na vrh gore; i izađe Mojsije.

²¹ A Gospod reèe Mojsiju: siði, opomeni narod da ne prestupe međe da vide Gospoda, da ne bi izginuli od mene.

²² I sami sveštenici, koji pristupaju ka Gospodu, neka se osveštaju, da ih ne bi pobio Gospod.

²³ A Mojsije reèe Gospodu: neæe moæi narod izaæi na goru Sinajsku, jer si nas ti opomenuo rekavši: naèini među gori i osveštaj je.

²⁴ A Gospod mu reèe: idi, siði, pa onda doði ti i Aron s tobom; a sveštenici i narod neka ne prestupe međe da se popnu ka Gospodu, da ih ne bi pobio.

²⁵ I siđe Mojsije k narodu i kaza im.

20

¹ Tada reèe Bog sve ove rijeèi govoreæi:

² Ja sam Gospod Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga.

³ Nemoj imati drugih bogova uza me.

⁴ Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodi ispod zemlje.

⁵ Nemoj im se klanjati niti im služititi, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim

grijehe otaèke na sinovima do treæega i do èetvrtoga koljena, onijeh koji mrze na mene;

⁶ A èinim milost na tisuæama onijeh koji me ljube i èuvaju zapovijesti moje.

⁷ Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svojega; jer neæe pred Gospodom biti prav ko uzme ime njegovo uzalud.

⁸ Sjeæaj se dana od odmora da ga svetkuješ.

⁹ Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje.

¹⁰ A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvome; tada nemoj raditi nijednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kæi tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinèe tvoje, ni stranac koji je meðu vratima tvojim.

¹¹ Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan poèinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.

¹² Poštuj oca svojega i mater svoju, da ti se produlje dani na zemlji, koju ti da Gospod Bog tvoj.

¹³ Ne ubij.

¹⁴ Ne èini preljube.

¹⁵ Ne kradi.

¹⁶ Ne svjedoèi lažno na bližnjega svojega.

¹⁷ Ne poželi kuæe bližnjega svojega, ne poželi žene bližnjega svojega, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvojega.

¹⁸ I sav narod vidje grom i munju i trubu gdje trubi i goru gdje se dimi; i narod vidjevši to uzmaèe se i stade izdaleka,

19 I rekoše Mojsiju: govori nam ti, i slušaemo; a neka nam ne govori Bog, da ne pomremo.

20 A Mojsije reèe narodu: ne bojte se, jer Bog dođe da vas iskuša i da vam pred oèima bude strah njegov da ne biste griješili.

21 I narod stajaše izdaleka, a Mojsije pristupi k mraku u kojem bješe Bog.

22 I Gospod reèe Mojsiju: ovako kaži sinovima Izrailjevim: vidjeli ste gdje vam s neba govorih.

23 Ne gradite uza me bogova srebrnijeh, ni bogova zlatnijeh ne gradite sebi.

24 Oltar od zemlje naèini mi, na kojem æeš mi prinositi žrtve svoje paljenice i žrtve svoje zahvalne, sitnu i krupnu stoku svoju. Na kojem god mjestu zapovjedim da se spominje ime moje, doæi æu k tebi i blagosloviæu te.

25 Ako li mi naèiniš oltar od kamena, nemoj naèiniti od tesanoga kamena; jer ako povuèeš po njemu gvoždem, oskvrniæeš ga.

26 Nemoj uz basamake iæi k oltaru mojemu, da se ne bi otkrila golotinja tvoja kod njega.

21

1 A ovo su zakoni koje æeš im postaviti:

2 Ako kupiš roba Jevrejina, šest godina neka ti služi, a sedme nek otide slobodan bez otkupa.

3 Ako bude došao inokosan, neka i otide inokosan; ako li bude imao ženu, neka ide i žena s njim.

4 Ako ga gospodar njegov oženi, i žena mu rodi sinove ili kæeri, žena s djecom svojom neka bude gospodaru njegovu, a on neka otide sam.

⁵ Ako li rob reèe tvrdo: ljubim gospodara svojega, ženu svoju i djecu svoju, neæu da idem da budem slobodan,

⁶ Onda neka ga dovede gospodar njegov pred sudije i postavi na vratima ili kod do vratka, i ondje neka mu gospodar probuši uho šilom, pa neka mu robuje dovijeka.

⁷ Ako ko proda kæer svoju da bude robinja, da ne odlazi kao robovi što odlaze.

⁸ Ako ne bude po volji gospodaru svojemu, i on je ne uzme za ženu, neka je pusti na otkupe; ali da nema vlasti prodati je u tuđ narod uèinivši joj nevjeru.

⁹ Ako li je zaruèi sinu svojemu, da joj uèini po pravu koje imaju kæeri.

¹⁰ Ako li uzme drugu, da joj ne umali hrane ni odijela ni zajednice.

¹¹ Ako joj ovo troje ne uèini, onda nek otide bez otkupa.

¹² Ko udari èovjeka, te umre, da se pogubi.

¹³ Ako li ne bude htio, nego mu ga Bog dade u ruke, odrediæu ti mjesto kuda može uteæi.

¹⁴ Ako bi ko nahvalice ustao na bližnjega svojega da ga ubije iz prijevare, odvući ga i od oltara mojega da se pogubi.

¹⁵ Ko udari oca svojega ili mater svoju, da se pogubi.

¹⁶ Ko ukrade èovjeka i proda ili se nađe u njegovijem rukama, da se pogubi.

¹⁷ Ko opsuje oca svojega ili mater svoju, da se pogubi.

¹⁸ Kad se svade ljudi, pa jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom, ali onaj ne umre nego

padne u postelju,

¹⁹ Ako se pridigne i izađe o štapu, da ne bude kriv onaj koji je udario, samo dangubu da mu naknadi i svu vidarinu da plati.

²⁰ Ko udari roba svojega ili robinju štapom tako da mu umre pod rukom, da je kriv;

²¹ Ali ako preživi dan ili dva, da nije kriv, jer je njegov novac.

²² Kad se svade ljudi, pa koji od njih udari trudnu ženu tako da izađe iz nje dijete, ali se ne dogodi smrt, da plati globu koliko muž ženin reèe, a da plati preko sudija;

²³ Ako li se dogodi smrt, tada æeš uzeti život za život,

²⁴ Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu,

²⁵ Užeg za užeg, ranu za ranu, modricu za modricu.

²⁶ Ako ko udari po oku roba svojega ili robinju svoju, te mu pokvari oko, da ga otpusti slobodna za oko njegovo.

²⁷ I ako izbije zub robu svojemu ili robinji svojoj, da ga pusti slobodna za zub njegov.

²⁸ Ako vo ubode èovjeka ili ženu, te umre, da se vo zaspe kamenjem i da se ne jede meso od njega, a gospodar od vola da nije kriv.

²⁹ Ali ako je vo prije bio bodaè i gospodar njegov znao za to pa ga nije èuvao, te ubije èovjeka ili ženu, vo da se zaspe kamenjem, i gospodar njegov da se pogubi.

³⁰ Ako mu se odredi da se otkupi, neka da otkup za život svoj, koliko mu se odredi.

³¹ Ako ubode sina ili k æer, da mu bude po istom zakonu.

³² Ako li roba ubode vo ili robinju, da da gospodaru njihovu trideset sikala srebra i vo da se zaspe kamenjem.

³³ Ako ko otkrije jamu ili iskopa jamu a ne pokrije, pa upadne vo ili magarac,

³⁴ Da naknadi gospodar od jame i plati novcem gospodaru njihovu, a što je uginulo da je njegovo.

³⁵ Ako vo jednoga ubode vola drugome, te pogine, onda da prodadu vola živoga i novce da podijele, tako i ubijenoga vola da podijele.

³⁶ Ako li se znalo da je vo prije bio boda e pa ga nije  uvao gospodar njegov, da da vola za vola, a ubijeni neka bude njemu.

22

¹ Ko ukrade vola ili ovcu ili kozu, i zakolje ili proda, da vrati pet volova za jednoga vola, a  etiri ovce ili koze za jednu ovcu ili kozu.

² Ako se lupež uхвати gdje potkopava, te bude ranjen tako da umre, da ne bude kriv za krv onaj koji ga bude ubio;

³ Ali ako se bude sunce rodilo, da je kriv za krv. A lupež sve da naknadi; ako li ne bi imao, onda da se on proda za svoju krađu.

⁴ Ako se nađe što je pokrao u njegovoj ruci živo, bio vo ili magarac ili ovca ili koza, da vrati dvostruko.

⁵ Ko potre njivu ili vinograd pustivši stoku svoju da pase po tuđoj njivi, da naknadi najboljim sa svoje njive i najboljim iz svoga vinograda.

⁶ Ako izađe vatra i naiđe na trnje, pa izgori stog ili žito koje još stoji ili njiva, da naknadi onaj koji je zapalio.

⁷ Ako ko da bližnjemu svojem novce ili posuđe na ostavu, pa se ukrade iz kuæe njegove, ako se nađe lupež, da plati dvojinom;

⁸ Ako li se ne nađe lupež, onda gospodar od one kuæe da stane pred sudije da se zakune da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjega svojega.

⁹ Za svaku stvar za koju bi bila raspra, ili za vola ili za magarca ili za ovcu ili za kozu, ili za haljinu, za svaku stvar izgublenu, kad ko kaže da je njegova, pred sudije da dođe raspra obojice, pa koga osude sudije, onaj da vrati bližnjemu svojem dvojinom.

¹⁰ Ako ko da bližnjemu svojem da èuva magarca ili vola ili ovcu ili kozu ili kako god živinèe, pa uquine ili ohrone, ili ga ko otjera a da niko ne vidi,

¹¹ Zakletva Gospodnja neka bude između njih, da nije posegao rukom svojom na stvar bližnjega svojega, i gospodar od stvari neka pristane, a onaj da ne plati.

¹² Ako li mu bude ukradeno, neka plati gospodar njegovu.

¹³ Ako li ga bude rastrgla zvjerka da donese od njega svjedodžbu, i da ne plati što je rastrgnuto.

¹⁴ Ako ko uzme u bližnjega svojega živinèe na poslugu, pa ohrone ili uquine, a gospodar mu ne bude kod njega, da plati.

¹⁵ Ako li gospodar bude kod njega, da ne plati. Ako li bude najmljeno, da plati samo najam.

16 Ko bi prevario djevojku, koja nije zaručena, te bi spavao s njom, da joj da praviu i uzme je za ženu.

17 A ako mu je otac njezin ne bi htio dati, da da novaca koliko ide u praviu djevojci.

18 Vještici ne daj da živi.

19 Ko bi obležao živinèe, da se pogubi.

20 Ko žrtvu prinosi bogovima drugim osim jedinoga Gospoda, da se istrijebi kao prokletnik.

21 Došljaku nemoj èiniti krivo niti ga cvijeliti, jer ste bili došljaci u zemlji Misirskoj.

22 Nemojte cvijeliti udovice i sirote.

23 Ako li koju cvijeliš u èem god, i povièe k meni, èuæu viku njezinu,

24 I zapaliæe se gnjev moj, i pobiæu vas maèem, pa æe vaše žene biti udovice i vaša djeca sirote.

25 Kad daš u zajam novaca narodu mojemu, siromahu koji je kod tebe, nemoj mu biti kao kamatnik, ne udarajte na nj kamate.

26 Ako uzmeš u zalogu haljinu bližnjemu svojem, vrati mu je prije nego sunce zađe;

27 Jer mu je to sve odijelo èim zaklanja tijelo svoje; u èem æe spavati? pa kad povièe k meni, ja æu ga èuti, jer sam milostiv.

28 Nemoj psovati sudija, i starješini naroda svojega ne govori ružno.

29 Od ljetine svoje i od žitkih stvari svojih nemoj se zatezati da prineseš prvine; prvenca između sinova svojih meni da daš.

30 Tako èini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam dana neka bude s majkom svojom,

a osmoga dana da ga daš meni.

³¹ Biæete mi sveti ljudi; mesa u polju ras-trgnuta ne jedite, bacite ga psima.

23

¹ Ne iznosi lažnijeh glasova; ne pristaj s bezbožnikom da svjedoèiš krivo.

² Ne idi za množinom na zlo, i ne govori na sudu povodeæi se za veæim brojem da se izvrne pravda.

³ Siromahu u parnici njegovoj ne gledaj što je siromah.

⁴ Ako naiðeš na vola neprijatelja svojega ili na magarca njegova, gdje je zalutao, odvedi ga k njemu.

⁵ Ako vidiš gdje je nenavidniku tvojemu pao magarac pod teretom svojim, nemoj da ga ostaviš, nego mu pomози.

⁶ Nemoj izvrnuti pravde siromahu svojemu u parnici njegovoj.

⁷ Rijeèi lažne kloni se, i bezazlenoga i pravoga nemoj ubiti, jer neæu opravdati bezbožnika.

⁸ Ne uzimaj poklona, jer poklon zašljepljuje okate i izvræe rijeèi pravima.

⁹ Došljake ne cvijeli, jer vi znate kaka je duša došljaku, jer ste bili došljaci u zemlji Misirskoj.

¹⁰ Šest godina zasijevaj zemlju svoju i sabiraj rod njezin;

¹¹ A sedme godine ostavi je neka poèine, da jedu siromasi naroda tvojega, a što iza njih ostane neka jedu zvijeri poljske; tako radi i s vinogradom svojim i s maslinikom svojim.

¹² Šest dana radi poslove svoje, a u sedmi dan poèini, da se odmori vo tvoj i magarac tvoj, i da odahne sin robinje tvoje i došljak.

¹³ Držite se svega što sam vam kazao. Ne pominjite imena bogova tuđih, i da se ne èuje iz usta vaših.

¹⁴ Tri puta preko godine svetkuj mi:

¹⁵ Praznik prijesnijeh hljebova drži; sedam dana jedi hljebove prijesne, kao što sam ti zapovjedio, na vrijeme, mjeseca Aviva, jer si tada izašao iz Misira; i niko da ne izađe preda me prazan;

¹⁶ I praznik žetve prvina od truda tvojega što posiješ u polju svojem; i praznik berbe na svršetku svake godine, kad sabereš trud svoj s njive.

¹⁷ Tri puta preko godine sve muškinje tvoje da izlazi pred Gospoda Boga.

¹⁸ Krvi od žrtve moje ne prinosi uz hljebove kisele, i pretilina praznika mojega da ne prenoæi do jutra.

¹⁹ Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u kuæu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jagnjeta u mlijeku majke njegove.

²⁰ Evo, ja šaljem anđela svojega pred tobom da te èuva na putu, i da te odvede na mjesto koje sam ti pripravio.

²¹ Èuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neæe oprostiti grijeha, jer je moje ime u njemu.

²² Nego ako ga dobro uzaslušaš i ustvoriš sve što kaæem, ja æu biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

23 Jer æe anđeo moj iæi pred tobom i odvešæe te u zemlju Amorejsku i Hetejsku i Ferezejsku i Hananejsku i Jevejsku i Jevusejsku, i ja æu ih istrijebiti.

24 Nemoj se klanjati bogovima njihovijem niti im služiti, ni èiniti što oni èine, nego ih sasvijem obori i likove njihove sasvijem izlomi.

25 I služite Gospodu Bogu svojemu, i on æe blagosloviti hljeb tvoj i vodu tvoju; i ukloniæu bolest između vas.

26 Neæe biti pometkinje ni nerotkinje u zemlji tvojoj; i broj dana tvojih napuniæu.

27 Pustiæu strah svoj pred tobom, i uplašiaæu svaki narod na koji dođeš, i obratiæu k tebi pleæi svijeh neprijatelja tvojih.

28 Poslaæu i stršljene pred tobom, da tjeraju Jeveje, Hananeje i Heteje ispred tebe.

29 Neæu ih otjerati ispred tebe za jednu godinu, da ne opusti zemlja i da se zvjerje poljsko ne namnoži na tebe.

30 Pomalo æu ih odgoniti ispred tebe dokle se ne namnožiš i zauzmeš zemlju.

31 I postaviaæu međe tvoje od Mora Crvenoga do mora Filistejskoga i od pustinje do rijeke; jer æu vama u ruke dati one koji žive u onoj zemlji da ih otjeraš ispred sebe.

32 Nemoj hvatati vjere s njima ni s bogovima njihovijem.

33 Neka ne sjede u zemlji tvojoj, da te ne navrate da se ogriješiš o mene, jer bi služio bogovima njihovijem, i to bi ti bila zamka.

24

¹ I reèe Mojsiju: izaði gore ka Gospodu ti i Aron i Nadav i Avijud i sedamdeset starješina Izrailjevih, i poklonite se izdaleka.

² I Mojsije sam neka pristupi ka Gospodu, a oni neka ne pristupe; i narod neka ne ide na gore s njim.

³ I dođe Mojsije, i kaza narodu sve rijeèi Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednijem glasom i rekoše: èiniæemo sve što je rekao Gospod.

⁴ I napisao Mojsije sve rijeèi Gospodnje, i ustavši rano naèini oltar pod gorom i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izrailjevih.

⁵ I poslao mladice između sinova Izrailjevih, koji prinesoše žrtve paljenice i prinesoše teoce na žrtve zahvalne Gospodu.

⁶ I uzevši Mojsije polovinu krvi, metnu u zdjele, a polovinu krvi izli na oltar.

⁷ I uze knjigu zavjetnu i proèita narodu. A oni rekoše: što je god rekao Gospod èiniæemo i slušaæemo.

⁸ A Mojsije uze krv, i pokropi njom narod, i reèe: evo krv zavjeta, koji uèini Gospod s vama za sve rijeèi ove.

⁹ Potom otide gore Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starješina Izrailjevih.

¹⁰ I vidješe Boga Izrailjeva, i pod nogama njegovijem kao djelo od kamena safira i kao nebo kad je vedro.

¹¹ I ne pruži ruke svoje na izabrane između sinova Izrailjevih, nego vidješe Boga, pa jedoše i piše.

12 I reèe Gospod Mojsiju: popni se k meni na goru, i ostani ovdje, i daæu ti ploèe od kamena, zakon i zapovijesti, koje sam napisao, da ih uèiš.

13 Tada usta Mojsije s Isusom, koji ga sluþaše, i izaðe Mojsije na goru Boþiju.

14 A starješinama reèe: sjedite tu dok se vratimo k vama; a eto Aron i Or s vama; ko bi imao što, neka ide k njima.

15 I otide Mojsije na goru, a oblak pokri goru.

16 I bijaše slava Gospodnja na gori Sinajskoj, i oblak je pokrivaše šest dana; a u sedmi dan viknu Mojsija ispred oblaka.

17 I slava Gospodnja bješe po viðenju kao oganj koji saþiþe na vrh gore pred sinovima Izrailjevim.

18 I Mojsije uðe usred oblaka, i pope se na goru; i osta Mojsije na gori èetrdeset dana i èetrdeset noæi.

25

1 I Gospod reèe Mojsiju govoreæi:

2 Reci sinovima Izrailjevim da mi skupe prilog: od svakoga koji drage volje da uzmete prilog meni.

3 A ovo je prilog što æete uzimati od njih, zlato i srebro i mjed,

4 I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet,

5 I koþe ovnujske crvene obojene, i koþe jazavèje, i drvo sitim,

6 Ulje za vidjelo, mirise za ulje pomazanja i za mirisavi kad,

⁷ Kamenje onihovo i kamenje za ukivanje na opleæak i naprsnik.

⁸ I neka mi naèine svetinju, da meðu njima nastavam;

⁹ Kao što æu ti pokazati sliku od šatora i sliku od svijeh stvari njegovijeh, tako da naèinite.

¹⁰ Neka naèine kovèeg od drveta sitima, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta, i u visinu od podrug lakta.

¹¹ I pokuj ga èistim zlatom, iznutra i spolja pokuj ga; i ozgo mu naèini zlatan vijenac unaokolo.

¹² I salij mu èetiri bioèuga od zlata, i metni mu ih na èetiri ugla, da mu s jedne strane budu dva bioèuga i s druge strane dva bioèuga.

¹³ I naèini poluge od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

¹⁴ I provuci poluge kroz bioèuge s obje strane kovèegu, da se o njima nosi kovèeg;

¹⁵ U bioèuzima na kovèegu neka stoje poluge, da se ne vade iz njih.

¹⁶ Pa u kovèeg metni svjedoèanstvo, koje æu ti dati.

¹⁷ I naèini zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva lakta i po, a u širinu od podrug lakta.

¹⁸ I naèini dva heruvima zlatna, jednostavne ih naèini, na dva kraja zaklopcu.

¹⁹ I naèini heruvima jednoga na jednom kraju a drugoga heruvima na drugom kraju; na zaklopcu naèinite dva heruvima na oba kraja.

²⁰ I neka heruvimi rašire krila u vis da zaklanjaju krilima zaklopac, i neka budu licem okrenuti jedan drugom, prema zaklopcu neka su okrenuta

lica heruvimima.

²¹ I metnuæeš zaklopac ozgo na kovèeg, a u kovèeg æeš metnuti svjedoèanstvo, koje æu ti dati.

²² I tu æu se sastajati s tobom i govoriæu ti ozgo sa zaklopca izmeðu dva heruvima, koji æe biti na kovèegu od svjedoèanstva, sve što æu ti zapovijedati za sinove Izrailjeve.

²³ Naèini i sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta, a u širinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta.

²⁴ I pokuj ga èistijem zlatom, i naèini mu vijenac zlatan unaokolo.

²⁵ I naèini mu oplatu unaokolo s podlanice, i naèini zlatan vijenac oko oplate.

²⁶ I naèini mu èetiri bioèuga od zlata, i metni mu te bioèuge na èetiri ugla koji æe mu biti kod èetiri noge.

²⁷ Pod oplatom neka budu bioèuzi, da u njima stoje poluge da se nosi sto.

²⁸ A poluge naèini od drveta sitima, i okuj ih zlatom da se o njima nosi sto.

²⁹ I naèini mu zdjele i èaše i vijedra i kutliæe, kojima æe se preljevati, a naèiniæeš ih od èistoga zlata.

³⁰ I metaæeš na sto hljebove, da su postavljeni svagda preda mnom.

³¹ I naèini svijetnjak od èistoga zlata, jednostavan neka bude svijetnjak; stup i grane i èašice, jabuke i cvjetovi neka budu u njega.

³² A šest grana neka mu izlazi sa strana, tri grane s jedne strane svijetnjaka a tri grane s druge strane svijetnjaka.

³³ Tri èašice kao badem neka budu na jednoj grani i jabuka i cvijet, i tri èašice kao badem i jabuka i cvijet na drugoj grani; tako neka bude na šest grana što izlaze iz svijetnjaka.

³⁴ I na samom svijetnjaku neka budu èetiri èašice kao badem i jabuke i cvjetovi.

³⁵ Jedna jabuka pod dvije grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane što izlaze iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane što izlaze iz njega; tako æe biti pod šest grana što æe izlaziti iz svijetnjaka;

³⁶ Jabuke i grane njihove iz njega neka izlaze; sve jednostavno od èistoga zlata.

³⁷ I naèiniæeš mu sedam žižaka, i paliæeš ih da svijetle sa svake strane;

³⁸ I usekaèi i spremice za gar neka budu od èistoga zlata.

³⁹ Od talanta èistoga zlata neka bude naèinjen sa svijem tijekom spravama.

⁴⁰ I gledaj, te naèini sve ovo po slici koja ti je pokazana na gori.

26

¹ A šator æeš naèiniti od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca; i po njima da budu vezeni heruvimi.

² Jedan zavjes neka bude dvadeset i osam lakata dug i èetiri lakta širok; svi zavjesi da budu jedne mjere.

³ Pet zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim, i pet drugih zavjesa neka se sastavljaju jedan s drugim.

⁴ I naèini petlje od porfire po kraju jednoga zavjesa, gdje æe se krajevi sastavljati, i tako naèini po kraju drugoga zavjesa, gdje æe se krajevi sastavljati.

⁵ Pedeset petalja naèini na jednom zavjesu, a pedeset petalja naèini na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se sastavljati s drugim, a petlje da budu jedna prema drugoj.

⁶ I naèini pedeset kuka od zlata, da zapneš zavjese jedan za drugi kukama, i tako æe biti šator jedan.

⁷ I naèini zavjese od kostrijeti za naslon nad šatorom; jedanaest takih zavjesa naèini.

⁸ Zavjes jedan neka bude trideset lakata dug, a širok èetiri lakta; tjih jedanaest zavjesa da su jedne mjere.

⁹ I sastavi pet zavjesa zajedno, a šest ostalih zajedno, na dvoje æeš previti šesti zavjes s prednje strane naslonu.

¹⁰ I naèini pedeset petalja na stražnjem kraju prvoga zavjesa, gdje æe se sastavljati, a pedeset petalja na kraju drugoga zavjesa, gdje æe se sastavljati.

¹¹ I naèini kuka mjedenijeh pedeset, i zapni kuke na petlje, i sastavi naslon, da bude jedno.

¹² A što je više u zavjesa na naslonu, polovina zavjesa što pretjeèe, neka visi na stražnjoj strani šatoru.

¹³ I lakat s jedne strane a lakat s druge strane što ima više u dužinu u zavjesa na naslonu, neka visi šatoru sa strane i tamo i amo, da ga zaklanja.

¹⁴ I naèini pokrivaè naslonu od koža ovnujskih crvenih obojenih, i svrh njega pokrivaè od koža

jazavèjih.

¹⁵ I naèini za šator daske od drveta sitima, koje æe stajati pravo.

¹⁶ Deset lakata neka bude svaka daska duga a podrug lakta široka.

¹⁷ Dva èepa neka budu na dasci, jedan prema drugome najednako; tako naèini na svakoj dasci za šator.

¹⁸ Tako naèini daske za šator, dvadeset dasaka na južnoj strani.

¹⁹ A pod dvadeset dasaka naèini èetrdeset stopica od srebra: dvije stopice pod jednu dasku za dva èepa njezina, i dvije stopice pod drugu dasku za dva èepa njezina.

²⁰ A na drugoj strani šatora prema sjeveru dvadeset dasaka.

²¹ Sa èetrdeset stopica srebrnijeh, dvije stopice pod jednu dasku i dvije stopice pod drugu dasku.

²² A na zapadnoj strani šatora naèini šest dasaka,

²³ I dvije daske na dva ugla od šatora.

²⁴ I one neka se sastavljaju ozdo i neka se sastavljaju ozgo bioèugom; tako neka bude u obje koje æe biti na oba ugla.

²⁵ Tako æe biti osam dasaka sa stopicama srebrnijem, sa šesnaest stopica, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku.

²⁶ I naèini prijevornice od drveta sitima, pet za daske na jednoj strani šatora,

²⁷ I pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla.

²⁸ A srednja prijevornica da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga.

²⁹ A daske okuj zlatom, i bioèuge im naèini od zlata, da se kroz njih provuku prijevornice, a i prijevornice okuj zlatom.

³⁰ Tako æeš podignuti šator po slici koja ti je pokazana na gori.

³¹ I naèini zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, i po njemu neka budu vezeni heruvimi.

³² I objesi ga o èetiri stupa od drveta sitima, okovana zlatom, sa kukama zlatnim, na èetiri stopice srebrne.

³³ I objesi zavjes o kuke, i unesi za zavjes kovèeg od svjedoèanstva, da vam zavjes ras-tavlja svetinju od svetinje nad svetinjama.

³⁴ I metni zaklopac na kovèeg od svje-doèanstva u svetinji nad svetinjama.

³⁵ I namjesti sto pred zavjes a svijetnjak prema stolu na južnoj strani šatora, da sto stoji na sjevernoj strani.

³⁶ I na vrata naslonu naèiniæeš zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen;

³⁷ I za taj zavjes naèiniæeš pet stupova od drveta sitima, koje æeš okovati zlatom, sa kukama zlatnijem, i saliaæeš za njih pet stopica od mjedi.

27

¹ I naèini oltar od drveta sitima, pet lakata u dužinu i pet lakata u širinu, èetvorouglast da bude oltar, tri lakta visok.

² I na èetiri ugla naèini mu rogove, iz njega da izlaze rogovi, i okovaæeš ga u mjed.

³ I naèiniæeš mu lonce za pepeo i lopatice i kotliæe i viljuške i mašice; sve mu posuðe naèini od mjedi.

⁴ I naèini mu rešetku od mjedi kao mrežu, i naèini u rešetke èetiri bioèuga od mjedi na èetiri ugla njezina.

⁵ I metni je ispod oltara unaokolo, da bude rešetka do sredine oltara.

⁶ Naèini i poluge oltaru, poluge od drveta sitima, i okuj ih u mjed.

⁷ I poluge da se provuku kroz bioèuge, da budu poluge s dvije strane oltaru, kad se nosi.

⁸ Naèiniæeš ga od dasaka da bude iznutra šupalj; kao što ti je pokazano na gori tako neka naèine.

⁹ I naèiniæeš trijem šatoru na južnoj strani; zavjesi trijemu da budu od tankoga platna uzvedenoga, sto lakata u dužinu na jednoj strani.

¹⁰ I dvadeset stupova i pod njih dvadeset stopica od mjedi, a kuke na stupovima i pasovi njihovi od srebra.

¹¹ Tako i sa zapadne strane da budu zavjesi sto lakata dugi, i dvadeset stupova i dvadeset stopica od mjedi, na stupovima kuke i njihovi pasovi od srebra.

¹² A širina æe trijemu imati sa zapadne strane zavjese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica pod njih.

¹³ A na prednjoj strani prema istoku biæe trijem širok pedeset lakata.

¹⁴ Od petnaest lakata neka budu zavjesi na

jednoj strani, i za njih tri stupa i tri stopice pod njih;

¹⁵ Na drugoj strani zavjesi od petnaest lakata, i tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

¹⁶ A nad vratima od trijema zavjes od dvadeset lakata od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen, i èetiri stupa za nj, i pod njih èetiri stopice.

¹⁷ Svi stupovi u trijemu unaokolo da budu opasani srebrom, i kuke da su im srebrne a stopice od mjedi.

¹⁸ U dužinu æe trijem imati sto lakata, u širinu pedeset svuda, a u visinu pet lakata, da bude od tankoga platna uzvedenoga, a stopice od mjedi.

¹⁹ Sve posuðe u šatoru za svaku službu, i sve kolje u njemu i sve kolje u trijemu da bude od mjedi.

²⁰ I ti zapovjedi sinovima Izrailjevim da ti donesu ulja maslinova èistoga cijeðenoga za vidjelo, da bi žišci gorjeli svagda.

²¹ U šatoru od sastanka pred zavjesom, koji æe zaklanjati svjedoèanstvo, neka ih Aron i sinovi njegovi spremaju da gore od veèera do jutra pred Gospodom. To neka je uredba vjeèena koljenima njihovijem meðu sinovima Izrailjevim.

28

¹ A ti uzmi k sebi Arona brata svojega sa sinovima njegovijem između sinova Izrailjevih da mi budu sveštenici, Aron i Nadav i Avijud i Eleazar i Itamar, sinovi Aronovi.

² I naèini svete haljine Aronu bratu svojemu za èast i diku.

³ I kaži svijem ljudima vještijem, koje sam napunio duha mudrosti, neka naèine haljine Aronu, da se posveti da mi bude sveštenik.

⁴ A ovo su haljine što æe naèiniti: naprsnik i opleæak i plašt, košulja vezena, kapa i pojas. Te haljine svete neka naprave Aronu bratu tvojemu i sinovima njegovijem, da mi budu sveštenici,

⁵ I neka uzmu zlata i porfire i skerleta i crvca i tankoga platna;

⁶ I neka naèine opleæak od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen.

⁷ Dvije poramenice neka budu na njemu, koje æe se sastavljati na dva kraja, da se drži zajedno.

⁸ A pojas na njemu neka bude naprave iste kao i on, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

⁹ I uzmi dva kamena oniha, i na njima izreži imena sinova Izrailjevih,

¹⁰ Šest imena njihovijeh na jednom kamenu, a šest imena ostalijeh na drugom kamenu po redu kako se koji rodio.

¹¹ Vještinom kamenarskom, kojom se režu peèati, izrezaæeš na ta dva kamena imena sinova Izrailjevijeh, i optoèi ih zlatom unaokolo.

¹² I metni ta dva kamena na poramenice opleæku, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, i Aron da nosi imena njihova pred Gospodom na oba ramena svoja za spomen.

¹³ I naèini kopèe od zlata.

¹⁴ I dva lanca od èistoga zlata naèini jednaka pletena, i objesi lance pletene o kopèe.

15 I naprsnik sudski naèini naprave vezene onake kao opleæk, od zlata, od porfire, od skerleta, od crvca i od tankoga platna uzvedenoga naèini ga.

16 Neka bude èetvorouglast i dvostruk, u dužinu s pedi i u širinu s pedi.

17 I udari po njemu drago kamenje, u èetiri reda neka bude kamenje. U prvom redu: sardonih, topaz i smaragad;

18 A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

19 A u treæem redu: ligur i ahat i ametist;

20 A u èetvrtom redu: hrisolit, onih i jaspid; neka budu ukovani u zlato u svom redu.

21 I tih kamena s imenima sinova Izrailjevijeh biæe dvanaest po imenima njihovijem, da budu rezani kao peæt, svaki sa svojim imenom, za dvanaest plemena.

22 I na naprsnik metni lance jednake, pletene, od èistoga zlata.

23 I dvije grivne zlatne naèini na naprsnik, i metni dvije grivne na dva kraja naprsniku.

24 Pa provuci dva lanca zlatna kroz dvije grivne na krajevima naprsniku.

25 A druga dva kraja od dva lanca zapni za dvije kopèe, i metni na poramenice od opleæka sprijed.

26 I naèini druge dvije grivne zlatne, i metni ih na druga dva kraja naprsniku iznutra na strani koja je od opleæka.

27 I naèini još dvije zlatne grivne, i metni ih na poramenice od opleæka ozdo prema sastavcima njegovijem, više pojasa na opleæku.

²⁸ Tako neka vežu naprsnik grivne njegove za grivne na opleæku vrvcom od porfire, da stoji nad pojasom od opleæka, i da se ne odvaja naprsnik od opleæka.

²⁹ I neka nosi Aron imena sinova Izrailjevih na naprsniku sudskom na srcu svom kad ulazi u svetinju za spomen pred Gospodom vazda.

³⁰ I metni na naprsnik sudski Urim i Tumim, da bude na srcu Aronu kad ulazi pred Gospoda, i Aron æe nositi sud sinova Izrailjevih na srcu svom pred Gospodom vazda.

³¹ I naèini plašt pod opleæak sav od porfire.

³² I ozgo neka bude prorez u srijedi, i neka bude optoèen prorez svuda unaokolo trakom tkanijem, kao prorez u oklopa, da se ne razdre.

³³ A po skutu mu naèini šipke od porfire i od skerleta i od crvca svuda unaokolo, i meðu njima zlatna zvonca svuda unaokolo:

³⁴ Zvonce zlatno pa šipak, zvonce zlatno pa šipak po skutu od plašta svuda unaokolo.

³⁵ I to æe biti na Aronu kad služi, da se èuje glas kad ulazi u svetinju pred Gospoda i kad izlazi, da ne pogine.

³⁶ I naèini ploèu od èistoga zlata, i na njoj izreži kao na peèatu: svetinja Gospodu.

³⁷ I veži je vrvcom od porfire za kapu, sprijed na kapi da stoji.

³⁸ I biæe na èelu Aronovu, da nosi Aron grijehe svetijeh prinosa koje prinesu sinovi Izrailjevi u svijem darovima svojih svetijeh prinosa; biæe na èelu njegovu vazda, da bi bili mili Gospodu.

³⁹ I naèini košulju od tankoga platna izmetanoga, i naèini kapu od tankoga platna, a

pojas naèini vezen.

⁴⁰ I sinovima Aronovijem naèini košulje, i naèini im pojase, i kapice im naèini za èast i diku.

⁴¹ Pa to obuci Aronu bratu svojemu i sinovima njegovijem, i pomaži ih i napuni im ruke i posveti ih da mi budu sveštenici.

⁴² I naèini im gaæe lanene, da se pokrije golo tijelo; od bedara do dno stegna da budu.

⁴³ I to neka je na Aronu i na sinovima njegovijem kad ulaze u šator od sastanka ili kad pristupaju k oltaru da služe u svetinji, da ne bi noseæi grijeha poginuli. Ovo æe biti uredba vjeèna njemu i sjemenu njegovu nakon njega.

29

¹ Uèiniæeš im ovo kad ih staneš osveštavati da mi vrše službu sveštenieku: uzmi tele i dva ovna zdrava,

² I hljebove prijesne i kolaèe prijesne zamiješene s uljem, i pogaèe prijesne namazane uljem, od brašna pšeniènoga umijesi ih.

³ I metni ih u jednu kotaricu, i prinesi ih u kotarici s teletom i s dva ovna.

⁴ I dovedi Arona i sinove njegove pred vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom.

⁵ I uzevši haljine obuci Aronu košulju i plašt ispod opleæka i opleæak i naprsnik, i opaši ga pojasom od opleæka.

⁶ I metni mu kapu na glavu i svetu ploèu na kapu.

⁷ I uzmi ulje za pomazanje, i izlij mu na glavu, i pomazaæeš ga.

⁸ I sinove njegove dovedi i obuci im košulje;

⁹ I opaši ih pojasima, Arona i sinove njegove, i metni im kape na glave, da imaju sveštenstvo uredbom vjeènom. Tako æeš posvetiti ruke Aronu i sinovima njegovijem.

¹⁰ I dovedi tele pred šator od sastanka, a Aron i sinovi njegovi neka metnu ruke teletu na glavu.

¹¹ I zakolji tele pred Gospodom na vratima šatora od sastanka.

¹² I uzevši krvi od teleta pomaži rogove oltaru prstom svojim, a ostalu krv svu prolj na podnožje oltaru.

¹³ I uzmi sve salo po crijevima, i mrežicu na jetri, i oba bubrega i salo oko njih, i zapali na oltaru.

¹⁴ A meso od teleta i kožu i balegu spali ognjem izvan okola; to je žrtva za grijeh.

¹⁵ Potom uzmi ovna jednoga, i na glavu ovnu neka metnu ruke svoje Aron i sinovi njegovi.

¹⁶ I zakolji ovna i uzmi krvi od njega i pokropi oltar unaokolo.

¹⁷ A ovna izudi, i operi drob i noge, i metni ih na udove njegove i na glavu.

¹⁸ I svega ovna zapali na oltaru; to je žrtva paljenica Gospodu, miris ugodni, žrtva ognjena Gospodu.

¹⁹ Pa uzmi i drugoga ovna, i neka mu metne Aron i sinovi njegovi ruke svoje na glavu.

²⁰ I zakolji toga ovna, i uzmi krvi od njega i pomaži njom kraj od desnoga uha Aronu i kraj od desnoga uha sinovima njegovijem, i palac u desne ruke njihove i palac u desne noge njihove, a ostalom krvlju pokropi oltar unaokolo.

²¹ I uzmi krvi koja bude na oltaru i ulja za pomazanje, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove, i biæe svet on i haljine njegove i sinovi njegovi i haljine njihove.

²² Potom uzmi salo od ovna i rep i salo što je po crijevima i mrežicu na jetri i oba bubrega i salo oko njih, i desno pleæe; jer je ovan posvetni;

²³ I jedan hljeb i jedan kolaè s uljem i jednu pogaèu iz kotarice u kojoj budu prijesni hljebovi pred Gospodom.

²⁴ I to sve metni u ruke Aronu i u ruke sinovima njegovijem, i obræi tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom.

²⁵ Potom uzmi im to iz ruku, i zapali na oltaru svrhu žrtve paljenice, da bude miris ugodan pred Gospodom; to je žrtva ognjena Gospodu.

²⁶ I uzmi grudi od ovna posvetnoga, koji bude za Arona, i obrtaæeš ih tamo i amo, da bude žrtva obrtana pred Gospodom; i to æe biti tvoj dio.

²⁷ Tako æeš osvetiti grudi od žrtve obrtane i pleæe od žrtve podizane, što je obrtano i što je podizano od ovna posvetnoga za Arona i za sinove njegove.

²⁸ I to æe biti Aronu i sinovima njegovijem uredbom vjeenom od sinova Izrailjevih, jer je žrtva podizana. Kad je žrtva podizana sinova Izrailjevih od njihovijeh žrtava zahvalnijeh, žrtva podizana biæe Gospodu.

²⁹ A svete haljine Aronove neka budu sinovima njegovijem nakon njega da se pomazuju u njima i da im se u njima posveæuju ruke.

³⁰ Sedam dana neka ih oblaèi koji na njegovo

mjesto bude sveštenik između sinova njegovijeh, koji æe ulaziti u šator od sastanka da služi u svetinji.

³¹ A ovna posvetnoga uzmi i skuhaj meso od njega na mjestu svetom.

³² I Aron i sinovi njegovi neka na vratima šatora od sastanka jedu meso od toga ovna i hljeb što je u kotarici.

³³ Neka ga jedu oni za koje je bilo oèišæenje da bi im se posvetile ruke da bi bili posveæeni; a drugi da ne jede, jer je stvar sveta.

³⁴ Ako li bi ostalo što mesa posvetnoga ili hljeba do jutra, onda što ostane sažezi ognjem, a da se ne jede, jer je stvar sveta.

³⁵ I tako uèini Aronu i sinovima njegovijem po svemu što ti zapovjedih; sedam dana svetiaesh im ruke.

³⁶ I svaki æesh dan prinositi na žrtvu tele za grijeh radi oèišæenja; i oèistiæesh oltar èineæi oèišæenje na njemu, i pomazaæesh ga da se osveti.

³⁷ Sedam dana èiniæesh oèišæenje na oltaru i osvetiaesh ga, te æe oltar biti svetinja nad svetinjama; što se god dotakne oltara, biaesh sveto.

³⁸ I ovo æesh prinositi na oltaru: dva jagnjeta od godine svaki dan bez prekida.

³⁹ Jedno jagnje prinosi jutrom a drugo prinosi veèerom,

⁴⁰ I jošte desetinu efe pšeniènoga brašna smiješana s uljem cijeđenim, kojega da bude èetvrt ina, i naljev vina, èetvrt ina na jedno jagnje.

⁴¹ A drugo jagnje prinesi uveèe; kao sa žrtvom jutrenjom i s naljevom njezinijem tako i s ovom èini da bude miris ugodan, žrtva ognjena Gospodu.

⁴² To neka bude žrtva paljenica svagda od koljena do koljena vašega na vratima šatora od sastanka pred Gospodom, gdje æu se sastajati s vama da govorim s tobom.

⁴³ I ondje æu se sastajati sa sinovima Izrailjevijem, da se osveæuje slavom mojom.

⁴⁴ I osvetiæu šator od sastanka i oltar; i Arona i sinove njegove osvetiæu da su mi sveštenici.

⁴⁵ I nastavaæu meðu sinovima Izrailjevijem, i biæu im Bog.

⁴⁶ I poznaæe da sam ja Gospod Bog njihov, koji sam ih izveo iz zemlje Misirske da nastavam meðu njima, ja Gospod Bog njihov.

30

¹ Jošte naèini oltar kadioni, od drveta sitima naèini ga.

² Dužina neka mu bude lakat, i širina lakat, èetvorouglast da bude, i dva lakta visok; iz njega neka mu izlaze rogovi.

³ I pokuj ga èistijem zlatom, ozgo sa strana unaokolo, i rogove njegove; i naèini mu vijenac zlatan unaokolo.

⁴ I naèini mu po dva bioèuga zlatna ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, i kroz njih æeš provuæi poluge da se može nositi.

⁵ A poluge naèini od drveta sitima, i okuj ih u zlato.

⁶ I metni ga pred zavjes koji visi pred kovèegom od svjedoèanstva prema zaklopcu koji je nad svjedoèanstvom, gdje æu se s tobom sastajati.

⁷ I neka kadi na njemu Aron kadom mirisnim; svako jutro neka kadi kad spremi žiške.

⁸ I kad zapali Aron žiške uveèe, neka kadi; neka bude kad svagdašnji pred Gospodom od koljena do koljena vašega.

⁹ Ne prinosite na njemu kada tuðega niti žrtve paljenice niti prinosa; ni naljeva ne ljevajte na njemu.

¹⁰ Samo oèišæenje neka èini nad rogovima njegovijem Aron jednom u godini; krvlju od žrtve za grijeh u dan oèišæenja jednom u godini èiniæe oèišæenja na njemu od koljena do koljena vašega; jer je to svetinja nad svetinjama Gospodu.

¹¹ Jošte reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

¹² Kad staneš brojiti sinove Izrailjeve, između onijeh koji idu u broj svaki neka dade otkup za život svoj Gospodu, kad ih staneš brojiti, da ne bi došlo na njih kako zlo kad ih staneš brojiti.

¹³ A neka da svaki koji ide u broj po sikla, po siklu svetom a taj je sikal dvadeset novèiæa po sikla biæe prilog Gospodu.

¹⁴ Ko god ide u broj, od dvadeset godina i više, neka da prilog Gospodu.

¹⁵ Bogati da ne da više a siromah da ne da manje od po sikla, kad daju prilog Gospodu na oèišæenje duša vaših.

¹⁶ I uzevši novce za oèišæenje od sinova

Izrailjevijeh ostavi ih za potrebu u šatoru od sastanka, i biæe sinovima Izrailjevijem spomen pred Gospodom za oèišæenje duša vaših.

¹⁷ Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

¹⁸ Naèini i umivaonicu od mjedi i podnoþje joj od mjedi za umivanje; i metni je između šatora od sastanka i oltara, i nalij u nju vode.

¹⁹ Da iz nje pere Aron i sinovi njegovi ruke svoje i noge svoje.

²⁰ Kad idu u šator od sastanka, neka se umivaju vodom, da ne izginu, ili kad pristupaju k oltaru da sluþe i da pale þrtvu ognjenu Gospodu.

²¹ Tada neka peru ruke svoje i noge svoje da ne izginu. To neka im bude uredba vjeèna Aronu i sjemenu njegovu od koljena do koljena.

²² Još reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

²³ Uzmi mirisa najboljih: smirne najèistije pet stotina sikala i cimeta mirisavoga pola toliko, dvjesta pedeset, i iþirota takoþe dvjesta pedeset,

²⁴ I kasije pet stotina mjerom svetom, i ulja maslinova jedan in.

²⁵ I od toga naèini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje vještinom apotekarskom; to da bude ulje svetoga pomazanja.

²⁶ I njim pomaþi šator od sastanka i kovèeg od svjedoèanstva,

²⁷ I sto i sve sprave njegove, i svijetnjak i sprave njegove, i oltar kadioni,

²⁸ I oltar na kojem se prinosi þrtva paljenica, i sve sprave njegove, i umivaonicu i podnoþje njezino.

²⁹ Tako æeš ih osvetiti, te æe biti svetinja nad

svetinjom, i što ih se god dotakne biæe sveto.

³⁰ Pomaži i Arona i sinove njegove, i osvetiæeš ih da mi budu sveštenici.

³¹ A sinovima Izrailjevijem kaži i reci: ovo neka mi bude ulje svetoga pomazanja od koljena do koljena vašega.

³² Tijelo èovjeèije neka se ne maže njim, niti pravite takoga ulja kako je ono; sveto je, neka vam bude sveto.

³³ Ako li bi ko naèinio tako ulje ili namazao njim drugoga, istrijebiæe se iz naroda svojega.

³⁴ I reèe Gospod Mojsiju: uzmi mirisa, stakte, oniha i halvana mirisavoga, i tamjana èistoga, koliko jednoga toliko drugoga.

³⁵ I od toga naèini kad, sastavljen vještinom apotekarskom, èist i svet.

³⁶ I istucavši ga nasitno, metaæeš ga pred svjedoèanstvom u šatoru od sastanka, gdje æu se sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama.

³⁷ A takvoga kada kakav naèiniš nemojte sebi praviti; to neka ti je svetinja za Gospoda.

³⁸ Ako li bi ko naèinio taki da ga miriše, istrijebiæe se iz naroda svojega.

31

¹ I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

² Gle, pozvah po imenu Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina.

³ I napunih ga duha svetoga, mudrosti i razuma i znanja i svake vještine,

⁴ Da vješto izmišlja kako se što može naèiniti od zlata i od srebra i od mjedi,

⁵ Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo, i svaki posao raditi.

⁶ I evo udruživih s njim Elijava sina Ahisamahova od plemena Danova, i svakomu vještom èovjeku u srce dadoh vještinu da izrade sve što sam ti zapovjedio.

⁷ Šator od sastanka, i kovèeg za svjedoèanstvo i zaklopac na nj, i sve sprave u šatoru,

⁸ I sto i sprave njegove, i svijetnjak èisti sa svijem spravama njegovijem, i oltar kadioni,

⁹ I oltar za žrtvu paljenicu sa svijem spravama njegovijem, i umivaonicu i podnožje njezino,

¹⁰ I haljine službene i svete haljine Aronu svešteniku i haljine sinovima njegovijem, da vrše službu svešteničku,

¹¹ I ulje pomazanja, i kad mirisni za svetinju. Sve neka naèine onako kako sam ti zapovjedio.

¹² I reèe Gospod Mojsiju govoreæi:

¹³ A ti kaži sinovima Izrailjevijem i reci: ali subote moje èuvajte, jer je znak između mene i vas od koljena do koljena, da znate da sam ja Gospod koji vas posveæujem.

¹⁴ Èuvajte dakle subotu, jer vam je sveta; ko bi je oskrvniò, da se pogubi; jer ko bi god radio kakav posao u nju, istrijebiæe se ona duša iz naroda svojega.

¹⁵ Šest dana neka se radi; a sedmi je dan subota, odmor, svet Gospodu; ko bi god radio posao u dan subotni, da se pogubi.

¹⁶ Zato æe èuvati sinovi Izrailjevi subotu praznujuæi subotu od koljena do koljena zavjetom vjeènim.

¹⁷ To je znak između mene i sinova Izrailjevih do vijeka; jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan počeo i odmoriti se.

¹⁸ I izgovorivši ovo Mojsiju na gori Sinajskoj, dade mu dvije ploče svjedočanstva, ploče kamene pisane prstom Božijim.

32

¹ A narod vidjevši gdje Mojsije za dugo ne slazi s gore, skupi se narod pred Arona, i rekoše mu: hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo šta bi.

² A Aron im reče: poskidajte zlatne oboce što su u ušima žena vaših, sinova vaših i kćeri vaših, i donesite mi.

³ I poskida sav narod zlatne oboce što im bijahu u ušima, i donesoše Aronu.

⁴ A on uzev iz ruku njihovijeh, sali u kalup, i načini tele saliveno. I rekoše: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske.

⁵ A kad to vidje Aron, načini oltar pred njim; i povika Aron, i reče: sutra je praznik Gospodnji.

⁶ I sutradan ustavši rano prinesoše žrtve paljenice i žrtve zahvalne; i posjeda narod, te jedoše i piše, a poslije ustaše da se igraju.

⁷ A Gospod reče Mojsiju: idi, siđi, jer se pokvari tvoj narod, koji si izveo iz zemlje Misirske.

⁸ Brzo zađoše s puta, koji sam im zapovjedio; načiniše sebi tele liveno, i pokloniše mu se, i prinesoše mu žrtvu, i rekoše: ovo su bogovi tvoji, Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje Misirske.

⁹ Još reèe Gospod Mojsiju: pogledah narod ovaj, i eto je narod tvrda vrata.

¹⁰ I sada pusti me, da se raspali gnjev moj na njih i da ih istrijebim; ali od tebe æu uèiniti narod velik.

¹¹ A Mojsije se zamoli Gospodu Bogu svojemu, i reèe: zašto se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Misirske silom velikom i rukom krjepkom?

¹² Zašto da govore Misirci i reku: na zlo ih izvede, da ih pobije po planinama i da ih istrijebi sa zemlje? Povrati se od gnjeva svojega, i požali narod svoj oda zla.

¹³ Opomeni se Avrama, Isaka i Izrailja, sluga svojih, kojima si se sobom zakleo i obrekao im: umnožiæu sjeme vaše kao zvijezde na nebu, i zemlju ovu, za koju govorih, svu æu dati sjemenu vašemu da je njihova dovijeka.

¹⁴ I ražali se Gospodu uèiniti zlo narodu svojemu, koje reèe.

¹⁵ Tada se vrati Mojsije, i siđe s gore sa dvije ploèe svjedoèanstva u rukama svojim; i ploèe bjehu pisane s obje strane, otud i odovud pisane.

¹⁶ I bjehu ploèe djelo Božije, i pismo bješe pismo Božije, urezano na ploèama.

¹⁷ A Isus èuvši viku u narodu, kad vikahu, reèe Mojsiju: vika ubojna u okolu.

¹⁸ A on reèe: nije to vika kako vièu koji su jaèi, niti je vika kako vièu koji su slabiji, nego èujem viku onijeh koji pjevaju.

¹⁹ I kad dođe blizu okola, ugleda tele i igre, te se razgnjevi Mojsije, i baci iz ruku svojih ploèe, i razbi ih pod gorom.

20 Pa uze tele koje bijahu naèinili i spali ga ognjem, i satr ga u prah, i prosu ga po vodi, i zapoji sinove Izrailjeve.

21 I reèe Mojsije Aronu: šta ti je uèinio ovaj narod, te ga uvali u toliki grijeh?

22 A Aron mu reèe: nemoj se gnjeviti, gospodaru; ti znaš ovaj narod da je brz na zlo.

23 Jer rekoše mi: naèini nam bogove, koji æe iæi pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje Misirske ne znamo šta bi.

24 A ja im rekoh: ko ima zlata, neka ga skida sa sebe. I dadoše mi, a ja ga bacih u vatru, i izađe to tele.

25 A Mojsije videæi narod go, jer ga ogoli Aron na sramotu pred protivnicima njegovijem,

26 Stade Mojsije na vrata od okola, i reèe: k meni ko je Gospodnji. I skupiše se pred njega svi sinovi Levijevi.

27 I reèe im: ovako kaže Gospod Bog Izrailjev: pripašite svaki svoj maè uz bedro svoje, pa prođite tamo i amo po okolu od vrata do vrata, i pobijte svaki brata svojega i prijatelja svojega i bližnjega svojega.

28 I uèiniše sinovi Levijevi po zapovijesti Mojsijevoj, i pogibe naroda u onaj dan do tri tisuæe ljudi.

29 Jer Mojsije reèe: posvetite danas ruke svoje Gospodu, svak na sinu svom i na bratu svom, da bi vam dao danas blagoslov.

30 A sjutradan reèe Mojsije narodu: vi ljuto sagriješiste; zato sada idem gore ka Gospodu, eda bih ga umolio da vam oprostí grijeh.

31 I vrati se Mojsije ka Gospodu, i reèe: molim

ti se; narod ovaj ljuto sagriješi naèinivši sebi bogove od zlata.

³² Ali oprostí im grijeh: ako li neæeš, izbriši me iz knjige svoje, koju si napisao.

³³ A Gospod reèe Mojsiju: ko mi je zgriješio, onoga æu izbrisati iz knjige svoje.

³⁴ A sada idi, vodi taj narod kuda sam ti kazao. Evo, moj æe anðeo iæi pred tobom, a kad ih pohodim, pohodíæu na njima grijeh njihov.

³⁵ I Gospod bi narod zato što naèiniše tele, koje sali Aron.

33

¹ I reèe Gospod Mojsiju: idi, digni se odatle ti i narod, koji si izveo iz zemlje Misirske, put zemlje za koju se zakleh Avramu, Isaku i Jakovu govoreæi: sjemenu tvojemu daæu je.

² I poslæu pred tobom anðela, i izagnaæu Hananeje, Amoreje i Heteje i Ferezeje i Jevuseje.

³ I odvešæe vas u zemlju gdje teèe mlijeko i med; jer neæu sam iæi s tobom zato što si narod tvrdovrat, pa bih te mogao satrti putem.

⁴ A narod èuvši ovu zlu rijeè ožalosti se, i niko ne metnu na se svojega nakita.

⁵ Jer Gospod reèe Mojsiju: kaži sinovima Izrailjevijem: vi ste narod tvrdovrat; doæi æu èasom usred tebe, i istrijebíæu te; a sada skini nakit svoj sa sebe, i znaæu šta æu èiniti s tobom.

⁶ I poskidaše sa sebe sinovi Izrailjevi nakite svoje kod gore Horiva.

⁷ A Mojsije uze šator i razape ga sebi iza okola daleko, i nazva ga šator od sastanka, i ko god

tražaše Gospoda, dolazaše k šatoru od sastanka iza okola.

⁸ I kad Mojsije iđaše u šator, sav narod ustajaše, i svak stajaše na vratima svojega šatora, i gledahu za Mojsijem dok ne uđe u šator.

⁹ A kad Mojsije ulažaše u šator, spuštaše se stup od oblaka i ustavljaše se na vratima od šatora, i Gospod govoraše s Mojsijem.

¹⁰ I sav narod videæi stup od oblaka gdje stoji na vratima od šatora, ustajaše sav narod, i svak se klanjaše na vratima od svojega šatora.

¹¹ I Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori èovjek s prijateljem svojim. Potom se vraæaše Mojsije u oko, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izlažaše iz šatora.

¹² I reèe Mojsije Gospodu: gledaj, ti mi kažeš: vodi taj narod. A nijesi mi kazao koga æeš poslati sa mnom, a rekao si: znam te po imenu i našao si milost preda mnom.

¹³ Ako sam dakle našao milost pred tobom, pokaži mi put svoj, da te poznam i naðem milost pred tobom; i vidi da je ovaj narod tvoj narod.

¹⁴ I reèe Gospod: moje æe lice iæi naprijed, i daæu ti odmor.

¹⁵ A Mojsije mu reèe: ako neæe iæi naprijed lice tvoje, nemoj nas kretati odavde.

¹⁶ Jer po èemu æe se poznati da smo našli milost pred tobom, ja i narod tvoj? zar ne po tome što ti ideš s nama? tako æemo se razlikovati ja i narod tvoj od svakoga naroda na zemlji.

¹⁷ A Gospod reèe Mojsiju: uèiniæu i to što si kazao, jer si našao milost preda mnom i znam te

po imenu.

¹⁸ Opet reèe Mojsije: molim te, pokaži mi slavu svoju.

¹⁹ A Gospod mu reèe: uèiniæu da proðe sve dobro moje ispred tebe, i povikaæu po imenu: Gospod pred tobom. Smilovaæu se kome se smilujem, i požaliæu koga požalim.

²⁰ I reèe: ali neæeš moæi vidjeti lica mojega, jer ne može èovjek mene vidjeti i ostati živ.

²¹ I reèe Gospod: evo mjesto kod mene, pa stani na stijenu.

²² I kad stane prolaziti slava moja, metnuæu te u rasjelinu kamenu, i zakloniæu te rukom svojom dok ne proðem.

²³ Potom æu dignuti ruku svoju, i vidjeæeš me s leða, a lice se moje ne može vidjeti.

34

¹ I reèe Gospod Mojsiju: isteši sebi dvije ploèe od kamena kao što su bile prve, da napišem na tijem ploèama rijeèi koje su bile na prvijem ploèama, koje si razbio.

² I budi gotov za sutra da rano izaðeš na goru Sinajsku, i staneš preda me na vrh gore.

³ Ali neka niko ne ide s tobom, i niko neka se ne pokaže na svoj gori, ni ovce ni goveda da ne pasu blizu gore.

⁴ I istesa Mojsije dvije ploèe od kamena kao što su bile prve, i ustavši rano izaðe na goru Sinajsku, kao što mu zapovjedi Gospod, i uze u ruku svoju dvije ploèe kamene.

⁵ A Gospod siðe u oblaku, i stade ondje s njim, i povika po imenu: Gospod.

⁶ Jer prolazeæi Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnjev i obilan milosrðem i istinom.

⁷ Koji èuva milost tisuæama, prašta bezakonja i nepravde i grijeha, koji ne pravda krivoga, i pohodi grijeha otaèke na sinovima i na unucima do treæega i èetvrtoga koljena.

⁸ A Mojsije bræe savi glavu do zemlje i pokloni se,

⁹ I reèe: ako sam našao milost pred tobom, Gospode, neka ide Gospod posred nas, jer je narod tvrdovrat; i oprosti nam bezakonje naše i grijeh naš, i uzmi nas za našljedstvo.

¹⁰ A on reèe: evo postavljam zavjet; pred cijelim narodom tvojim uèiniæu èudesa, koja ni- jesu uèinjena nigdje na zemlji ni u kom narodu, i vidjeæete djelo Gospodnje sav narod, meðu kojim si, jer æe biti strašno što æu ja uèiniti s tobom.

¹¹ Dræi što ti danas zapovjedam; evo, ja æu izagnati ispred tebe Amoreje i Hananeje i Heteje i Ferezeje i Jevuseje.

¹² Èuvaj se da ne hvataš vjere s onima koji æive u zemlji u koju æeš doæi, da ti ne budu zamka usred tebe.

¹³ Nego oltare njihove oborite, i likove njihove izlomite, i gajeve njihove isijecite.

¹⁴ Jer ne valja da se klanjaš drugomu bogu: jer se Gospod zove revnitelj, Bog je revnitelj.

¹⁵ Nemoj hvatati vjere s onima koji æive u onoj zemlji, da ne bi èineæi preljubu za bogovima svojim i prinoseæi ærtvu bogovima svojim pozvali te, i ti jeo ærtve njihove.

16 I da ne bi kærima njihovijem ženio sinove svoje, i da ne bi kæeri njihove èineæi preljubu za bogovima svojim uèinile da sinovi tvoji èine preljubu za bogovima njihovijem.

17 Livenih bogova ne gradi sebi.

18 Praznik prijesnijeh hljebova drži; sedam dana jedi prijesne hljebove, kao što sam ti zapovjedio, na vrijeme, mjeseca Aviva, jer si toga mjeseca izašao iz Misira.

19 Sve što otvora matericu moje je, i svako muško u stoci tvojoj što otvora matericu, govee ili sitna stoka.

20 Ali magare koje otvori matericu otkupi jagnjetom ili jaretom; ako li ga ne bi otkupio, slomi mu vrat; i svakoga prvenca između sinova svojih otkupi; i da se niko ne pokaže prazan preda mnom.

21 Šest dana radi, a u sedmi dan poèini, i od oranja i od žetve poèini.

22 Praznuj praznik sedmica, prvina žetve pšeniène, i praznik berbe na svršetku godine.

23 Tri puta u godini da se svako muško između vas pokaže pred Gospodom Bogom Izrailjevim.

24 Jer æu izagnati narode ispred tebe, i međe tvoje raširiæu, i niko neæe poželjeti zemlje tvoje, kad staneš dolaziti da se pokažeš pred Gospodom Bogom svojim tri puta u godini.

25 Nemoj prinositi krvi od žrtve moje uz hljebove kisele, i da ne prenoæi do jutra žrtva praznika pashe.

26 Prvine od prvoga roda zemlje svoje donesi u kuæu Gospoda Boga svojega; nemoj kuhati jareta

u mlijeku majke njegove.

²⁷ I reče Gospod Mojsiju: napiši sebi te riječi; jer po tjem riječima učinih zavjet s tobom i s Izrailjem.

²⁸ I Mojsije osta ondje kod Gospoda èetrdeset dana i èetrdeset noći, hljeba ne jedući ni vode pijući; i napisa Gospod na ploèe riječi zavjeta, deset riječi.

²⁹ I kad Mojsije slažaše s gore Sinajske, i držaše u ruci dvije ploèe svjedoèanstva slazeći s gore, ne znađaše da mu koža na licu posta svijetla dokle govoraše s njim.

³⁰ I vidje Aron i svi sinovi Izrailjevi Mojsija, a to mu se svijetli koža na licu, i ne smješe pristupiti k njemu.

³¹ Ali ih zovnu Mojsije, i vratiše se k njemu Aron i svi glavari u zboru, i govori s njima Mojsije.

³² Potom pristupiše svi sinovi Izrailjevi, i zapovjedi im sve što mu kaza Gospod na gori Sinajskoj.

³³ A kad im Mojsije izgovori, zastrije lice svoje pokrivalom.

³⁴ Ali kad Mojsije dolazaše pred Gospoda da s njim govori, skidaše pokrivalo dokle ne bi izašao; a izašavši kazivaše sinovima Izrailjevijem što mu se zapovjedaše.

³⁵ Tada viđahu sinovi Izrailjevi lice Mojsijevo, gdje se svijetli koža na licu njegovu, te Mojsije opet zastiraše pokrivalom lice svoje dokle ne bi opet ušao da govori s njim.

35

¹ Potom sabra Mojsije sav zbor sinova Izrailjevih, i reèe im: ovo je zapovjedio Gospod da èinite:

² Šest dana da se radi, a sedmi da vam je svet, subota poèivanja Gospodnjega; ko bi radio u taj dan, da se pogubi.

³ Vatre ne ložite po stanovima svojim u dan subotni.

⁴ Još reèe Mojsije svemu zboru sinova Izrailjevih govoreæi: ovo je zapovjedio Gospod i rekao:

⁵ Skupite između sebe prilog Gospodu; ko god hoæe drage volje, neka donese prilog Gospodu: zlato i srebro i mjed,

⁶ I porfiru i skerlet i crvac i tanko platno i kostrijet,

⁷ I kože ovnujske crvene obojene i kože jazavèije i drvo sitim,

⁸ I ulje za vidjelo, i mirise za ulje pomazanja i za kad mirisni,

⁹ I kamenje onihovo, i kamenje za ukivanje po opleæku i po naprsniku.

¹⁰ I koji su god vješti među vama neka doðu da rade što je zapovjedio Gospod:

¹¹ Šator, i naslon njegov, i pokrivaè njegov, i kuke njegove, i daske njegove, prijevornice njegove, stupove njegove i stopice njegove,

¹² Kovèeg, i poluge njegove, i zaklopac, i zavjes,

¹³ Sto, i poluge njegove i sve sprave njegove, i hljeb za postavljanje,

¹⁴ I svijetnjak za vidjelo sa spravama njegovim, i žiške njegove, i ulje za vidjelo,

15 I oltar kadioni, i poluge njegove, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od šatora,

16 Oltar za žrtvu paljenicu, i rešetku njegovu od mjedi, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njezino,

17 Zavjese za trijem, stupove njegove i stopice njegove, i zavjes na vrata od trijema,

18 Kolje za šator, i kolje za trijem s užima njihovijem.

19 Haljine službene za službu u svetinji, i haljine svete Aronu svešteniku, i haljine sinovima njegovijem za službu svešteničku.

20 Tada otide sav zbor sinova Izrailjevijeh od Mojsija;

21 I vratiše se, svaki kojega podiže srce njegovo i koga god duh pokrete dragovoljno, i donesoše prilog Gospodu za građenje šatora od sastanka i za svu službu u njemu i za haljine svete.

22 Dolaziše ljudi i žene, ko god bješe dragovoljna srca, i donosiše spone i oboce i prstenje i narukvice i svakojake nakite zlatne; i svaki donese prilog zlata Gospodu.

23 Ko god imaše porfire, skerleta, crvca, tankoga platna, kostrijeti, koža ovnujskih crvenijeh obojenih i koža jazavèijih, svaki donošaše.

24 I ko god prilagaše srebro ili mjed, donošaše u prilog Gospodu; i u koga god bijaše drveta sitima, za svaku potrebu u službi donošaše.

25 I sve žene vješte predoše svojim rukama, i donosiše što napredoše za porfiru, skerlet, crvac i tanko platno.

²⁶ I sve žene koje podiže srce njihovo i bijahu vješte, predoše kostrijet.

²⁷ A glavari donosiše kamenje onihovo i kamenje za ukivanje po opleæku i po naprsniku,

²⁸ I mirise i ulje za vidjelo i za ulje pomazanja i za kad mirisni.

²⁹ Svi ljudi i žene, koje podiže dragovoljno srce da donose što treba za sve djelo koje Gospod zapovjedi preko Mojsija da se naèini, donesoše sinovi Izrailjevi dragovoljni prilog Gospodu.

³⁰ Tada reèe Mojsije sinovima Izrailjevim: vidite, Gospod pozva po imenu Veseleila sina Urije sina Orova od plemena Judina,

³¹ I napuni ga duha Božijega, mudrosti, razuma i znanja i vještine za svaki posao,

³² Da vješto izmišlja kako se što radi od zlata i srebra i od mjedi,

³³ Da umije rezati kamenje i ukivati, da umije tesati drvo i raditi svaki posao vrlo vješto.

³⁴ I dade mu u srce, njemu i Elijavu sinu Ahisamahovu od plemena Danova, da mogu uèiti druge.

³⁵ Napuni ih vještine da rade svaki posao, da kuju, tešu, vezu, i tkaju porfiru, skerlet, crvac i tanko platno, i da rade svakojake poslove vješto izmišljajuæi.

36

¹ I stade raditi Veseleilo i Elijav i svi ljudi vješti, kojima bješe Gospod dao mudrost i razum da umiju raditi svaki posao za službu u svetinji, i sve što je zapovjedio Gospod.

² I pozva Mojsije Veseleila i Elijava i sve ljude vješte, kojima Gospod dade mudrost u srce, koje god podiže srce njihovo da dođu da rade taj posao.

³ I uzeše od Mojsija sve priloge, koje donesoše sinovi Izrailjevi da se uradi djelo za službu u svetinji. Ali još donošahu k njemu dragovoljne priloge svako jutro.

⁴ Tada dođoše svi vješti ljudi, koji rađahu djelo za svetinju, svaki od svojega posla, koji rađahu,

⁵ I rekoše Mojsiju govoreæi: više donosi narod nego što treba da se uradi djelo, koje je Gospod zapovjedio da se uradi.

⁶ I zapovjedi Mojsije da se oglasi po okolu govoreæi: ni èovjek ni žena da ne donosi više priloga za svetinju. I zabrani se narodu da ne donosi.

⁷ Jer bijaše svega dosta da se uradi sve djelo, i još pretjecaše.

⁸ I ljudi vješti između onijeh, koji radiše ovo djelo, naèiniše šator od deset zavjesa od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, s heruvimima vješto vezenim naèiniše.

⁹ U dužinu bješe jedan zavjes od dvadeset i osam lakata a u širinu od èetiri lakta; svi zavjesi bjehu jedne mjere.

¹⁰ I sastaviše pet zavjesa jedan s drugim, i pet drugih zavjesa sastaviše jedan s drugim.

¹¹ I naèiniše petlje od porfire po kraju prvoga zavjesa na onoj strani gdje æe se sastaviti s drugim; i tako naèiniše na svakom zavjesu po kraju gdje æe se sastaviti s drugim.

¹² Pedeset petalja naèiniše na prvom zavjesu,

i pedeset petalja naèiniše na kraju svakoga zavjesa gdje se sastavlja s drugim; petlje bjehu jedna prema drugoj.

¹³ I naèiniše pedeset zlatnijeh kuka, i sastaviše kukama zavjese jedan s drugim; tako se šator sastavi.

¹⁴ I naèiniše zavjese od kostrijeti za naslon nad šatorom; jedanaest takih zavjesa naèiniše.

¹⁵ U dužinu bješe jedan zavjes od trideset lakata a u širinu od èetiri lakta; jedne mjere bješe svijeh jedanaest zavjesa.

¹⁶ I sastaviše pet zavjesa zajedno, a drugih šest zavjesa zajedno.

¹⁷ I naèiniše pedeset petalja po kraju jednoga zavjesa gdje se sastavlja s drugim, i pedeset petalja naèiniše po kraju drugoga zavjesa da se sastavi.

¹⁸ I naèiniše pedeset kuka od mjedi da se sastavi naslon.

¹⁹ I naèiniše pokrivaè na naslon od koža ovnujskih crvenih obojenih, i pokrivaè od koža jazavèjih ozgo.

²⁰ I naèiniše daske šatoru od drveta sitima, koje æe stajati pravo.

²¹ Daska bješe duga deset lakata a podrug lakta široka svaka daska.

²² Po dva èepa bjehu na dasci, jedan prema drugom; tako naèiniše na svijem daskama za šator.

²³ A ovijeh dasaka za šator naèiniše dvadeset dasaka za južnu stranu;

²⁴ I èetrdeset stopica srebrnijeh naèiniše pod dvadeset dasaka, dvije stopice pod jednu dasku

za dva èepa njezina, a dvije stopice pod drugu dasku za dva èepa njezina.

²⁵ Tako i na drugoj strani šatora, prema sjeveru, naèiniše dvadeset dasaka,

²⁶ I èetrdeset stopica srebrnijeh pod njih, dvije stopice pod jednu dasku a dvije stopice pod drugu dasku.

²⁷ A na zapadnoj strani šatora naèiniše šest dasaka;

²⁸ I još dvije daske naèiniše na uglove šatoru s obje strane;

²⁹ One bijahu sastavljene ozdo, i bijahu sastavljene ozgo bioèugom; tako naèiniše s obje strane na dva ugla.

³⁰ I tako bijaše osam dasaka i šesnaest stopica njihovijeh srebrnijeh, po dvije stopice pod svaku dasku.

³¹ I naèiniše prijevornice od drveta sitima: pet za daske na jednoj strani šatora,

³² I pet prijevornica za daske na drugoj strani šatora, i pet prijevornica za daske na zapadnoj strani šatora do oba ugla.

³³ I naèiniše prijevornicu srednju da ide preko srijede dasaka od jednoga kraja do drugoga.

³⁴ A daske okovaše zlatom, i bioèuge na njih naèiniše od zlata, da u njima stoje prijevornice, i okovaše zlatom prijevornice.

³⁵ I naèiniše zavjes od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, s heruvimima vješto vezenim naèiniše ga.

³⁶ I naèiniše za nj èetiri stupa od drveta sitima, i okovaše ih zlatom, a kuke na njima bjehu od zlata, i sališe im èetiri stopice od srebra.

³⁷ I naèiniše zavjes na vrata naslonu od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga vezen,

³⁸ I pet stupova za nj s kukama njihovijem, i vrhove im i pojase okovaše zlatom, i pet stopica pod njih od mjedi.

37

¹ I naèini Veseleilo kovèeg od drveta sitima, dva i po lakta dug i podrug lakta širok i podrug lakta visok.

² I pokova ga èistijem zlatom iznutra i spolja; i naèini mu zlatan vijenac unaokolo.

³ I sali mu èetiri bioèuga od zlata na èetiri ugla njegova: dva bioèuga s jedne strane a dva s druge.

⁴ I naèini poluge od drveta sitima, i okova ih zlatom.

⁵ I provuèe poluge kroz bioèuge s obje strane kovèegu, da se može nositi kovèeg.

⁶ I naèini zaklopac od èistoga zlata, u dužinu od dva i po lakta, a u širinu od podrug lakta.

⁷ I naèini dva heruvima od zlata, jednostavne naèini ih, na dva kraja zaklopcu,

⁸ Jednoga heruvima na kraju odovud, a drugoga heruvima na kraju odonud; zaklopcu na oba kraja naèini heruvime.

⁹ I u heruvima bjehu krila raširena u vis, i zaklanjahu krilima svojim zaklopac, i licem bjehu okrenuti jedan drugom, i gledahu prema zaklopcu heruvimi.

10 I naèini sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta a u širinu od lakta, i od podrug lakta u visinu.

11 I pokova ga èistim zlatom, i naèini mu vijenac zlatan unaokolo.

12 I naèini mu oplatu s podlanice unaokolo, i naèini vijenac zlatan uz oplatu unaokolo.

13 I sali mu èetiri bioèuga od zlata, i metnu bioèuge na èetiri ugla, koji mu bijahu na èetiri noge.

14 Prema oplati bijahu bioèuzi, a u njima poluge, da se može nositi sto.

15 A poluge naèini od drveta sitima, i okova ih zlatom, da se može nositi sto.

16 I naèini od èistoga zlata posuđe što se meæe na sto: zdjele i èaše i kutliæe i vijedra, kojim æe se preljevati.

17 I naèini svijetnjak od èistoga zlata, jednostavan naèini svijetnjak; stup mu i grane, èašice i jabuke i cvjetovi izlažahu iz njega.

18 Šest grana izlažahu mu sa strana; tri grane svijetnjaka s jedne strane a tri grane svijetnjaka s druge strane;

19 Tri èašice kao badem na jednoj grani i jabuka i cvijet, a tri èašice kao badem na drugoj grani i jabuka i cvijet; tako na svijeh šest grana koje izlažahu iz svijetnjaka.

20 A na samom svijetnjaku bjehu èetiri èašice kao badem sa svojim jabukama i cvjetovima,

21 Jedna jabuka bješe pod dvije grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega, i jedna jabuka pod druge dvije grane iz njega; tako pod šest grana koje izlažahu iz njega.

²² Jabuke njihove i grane im izlažahu iz njega, sve bješe od èistoga zlata jednostavno.

²³ I naèini mu sedam žižaka i usekaèe i spremice za gar od èistoga zlata.

²⁴ Od talanta èistoga zlata naèini ga sa svijem spravama njegovijem.

²⁵ I naèini oltar kadioni od drveta sitima u dužinu od jednoga lakta, i u širinu od jednoga lakta, èetvorouglast, i od dva lakta u visinu; iz njega izlažahu mu rogovi.

²⁶ I pokova ga èistijem zlatom ozgo i sa strane unaokolo, i rogove; i naèini mu vijenac od zlata unaokolo.

²⁷ I dva bioèuga od zlata naèini mu ispod vijenca na dva ugla njegova s obje strane, da u njima stoje poluge da se može nositi o njima.

²⁸ A poluge naèini od drveta sitima, i okova ih zlatom.

²⁹ I naèini ulje za sveto pomazanje i èisti kad mirisni vještinom apotekarskom.

38

¹ I naèini od drveta sitima oltar za žrtve paljenice u dužinu od pet lakata, i u širinu od pet lakata, èetvorouglast visok tri lakta.

² I naèini mu na èetiri ugla njegova rogove; iz njega izlažahu rogovi, i okova ga u mjed.

³ I naèini sve posuđe za oltar, lonce i lopatice i kotliæe i viljuške i kliješta; sve mu posuđe naèini od mjedi.

⁴ I naèini oltaru rešetku kao mrežu od mjedi ispod oltara unaokolo oda dna do sredine.

⁵ I sali èetiri bioèuga za èetiri ugla rešetke mjedene, da se kroz njih provuku poluge.

⁶ A poluge naèini od drveta sitima, i okova ih u mjed.

⁷ I provuèe poluge kroz bioèuge s obje strane oltara, da se može nositi, od dasaka naèini ga šuplja.

⁸ I naèini umivaonicu mjedenu i podnožje joj mjedeno od ogledala koja donošahu gomilama žene dolazeæi na vrata šatoru od sastanka.

⁹ I naèini trijem na južnoj strani, i zavjese trijemu od tankoga platna uzvedenoga od sto lakata,

¹⁰ I dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjedi, a kuke na stupove i prijevornice od srebra.

¹¹ Tako i na sjevernoj strani zavjese od sto lakata, dvadeset stupova za njih i dvadeset stopica pod njih od mjedi; a kuke na stupove i prijevornice njihove od srebra;

¹² A na zapadnoj strani zavjese od pedeset lakata, deset stupova za njih i deset stopica njihovijeh od mjedi, kuke na stupove i pojasove njihove od srebra;

¹³ A na prednjoj strani prema istoku zavjese od pedeset lakata;

¹⁴ S jedne strane zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih;

¹⁵ A s druge strane, do vrata od trijema i otuda i odovuda, zavjese od petnaest lakata, tri stupa za njih i tri stopice pod njih.

¹⁶ Svi zavjesi na trijemu unaokolo bjehu od tankoga platna uzvedenoga;

17 A stopice pod stupovima od mjedi, kuke na stupovima i pojasci na njima od srebra; i vrhovi im bijahu srebrni; svi stupovi u trijemu bijahu opasani srebrom.

18 A zavjes na vratima od trijema bijaše od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, vezen, u dužinu od dvadeset lakata a u visinu po širini pet lakata, kao i drugi zavjesi u trijemu.

19 I četiri stupa za nj, i četiri stopice pod njih od mjedi, čepovi na njima od srebra i vrhovi im i pojasci od srebra.

20 A sve kolje šatoru i trijemu unaokolo bijaše od mjedi.

21 Te su stvari prebrojene za šator, šator od svjedočanstva, koje je prebrojio po zapovijesti Mojsijevoj Itamar sin Arona sveštenika za službu Levitsku.

22 A Veseleilo sin Urije sina Orova od plemena Judina načini sve to što zapovjedi Gospod Mojsiju,

23 I s njim Elijav sin Ahisamahov od plemena Danova, drvodjelja i vješt tkati i vesti po porfiri, po skerletu, po crvcu i po tankom platnu.

24 A svega zlata što otide na ovo djelo, na sve djelo za svetinju, koje zlato bješe priloženo, svega ga bješe dvadeset i devet talanata, sedam stotina i trideset sikala, po svetom siklu;

25 A srebra što dođe od zbora, sto talanata, i tisuća sedam stotina i sedamdeset i pet sikala, po svetom siklu;

26 Po sikla od glave, po siklu svetom, od svakoga koji uđe u broj, od dvadeset godina i

više, od šest stotina i tri tisuæe i pet stotina i pedeset.

²⁷ Od sto talanata srebra sališe se stopice za svetinju i stopice za zavjes; sto stopica od sto talanata, talanat na stopicu.

²⁸ A od tisuæu i sedam stotina i sedamdeset i pet sikala naèini kuke na stupove, i okova im vrhove i opasa ih.

²⁹ A mjedi priložene bijaše sedamdeset talanata, i dvije tisuæe i èetiri stotine sikala.

³⁰ I od toga naèini stopice na vratima šatora od sastanka, i mjedeni oltar i rešetku mjedenu za nj, i sve sprave za oltar,

³¹ I stopice u trijemu unaokolo, i stopice na vratima od trijema, i sve kolje za šator i sve kolje za trijem unaokolo.

39

¹ A od porfire i skerleta i crvca naèiniše haljine za službu, da se služi u svetinji; i naèiniše svete haljine Aronu, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

² Naèiniše opleæk od zlata, i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

³ Istegliše listove od zlata, i isjekoše žice, te izvezoše porfiru i skerlet i crvac i tanko platno vrlo vješto.

⁴ Poramenice mu naèiniše da se sastavljaju, da se sastavlja na dva kraja svoja.

⁵ I pojas na opleæku izlažaše od njega i bješe iste naprave, od zlata i od porfire i od skerleta

i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

⁶ I ukovaše dva kamena oniha u zlato, i izrezaše na njima imena sinova Izrailjevih, kao što se režu peèati.

⁷ I udariše ih na poramenice od opleæka, da budu kameni za spomen sinovima Izrailjevijem, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

⁸ I naèiniše naprsnik vrlo vješte naprave kao što je naprava u opleæka, od zlata i od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga;

⁹ Èetvorouglast i dvostruk naèiniše naprsnik, u dužinu s pedi i u širinu s pedi, dvostruk.

¹⁰ I udariše po njemu èetiri reda kamenja; u prvom redu: sardonih, topaz i smaragad;

¹¹ A u drugom redu: karbunkul, safir i dijamant;

¹² A u treæem redu: ligur, ahat i ametist;

¹³ A u èetvrtom redu: hrisolit, onih i jaspid, sve optoèeno zlatom u svojim redovima.

¹⁴ Tjih kamena s imenima sinova Izrailjevijeh bješe dvanaest prema njihovijem imenima, rezani kao peèati, za dvanaest plemena, svako po svom imenu.

¹⁵ I naèiniše na naprsnik lance jednake, pletene, od èistoga zlata.

¹⁶ I naèiniše dvije kopèe zlatne i dvije grivne zlatne, i metnuše te dvije grivne na dva kraja naprsniku,

¹⁷ I provukoše dva zlatna lanca kroz dvije grivne na krajevima naprsniku,

18 A druga dva kraja od dva lanca zapeše za dvije kopèe, i pritvrdiše ih za poramenice na opleæku sprijed.

19 I naèiniše još dvije zlatne grivne, i metnuše ih na dva kraja naprsniku na strani prema opleæku iznutra.

20 I naèiniše još dvije grivne zlatne, koje metnuše na dvije poramenice na opleæku ozdo naprijed gdje se sastavlja, više pojasa na opleæku.

21 Tako privezaše naprsnik kroz grivne na njemu i grivne na opleæku vrvcom od porfire, da stoji svrh pojasa od opleæka i da se ne razdvaja naprsnik od opleæka, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

22 I naèiniše plašt pod opleæak, tkan, sav od porfire.

23 I prorez na plaštu u srijedi kao prorez na oklopu, i oko proreza oplatu da se ne razdre.

24 I naèiniše po skutu od plašta šipke od porfire i od skerleta i od crvca i od tankoga platna uzvedenoga.

25 I naèiniše zvonca od èistoga zlata, i metnuše zvonca meðu šipke, po skutu od plašta unaokolo izmeðu šipaka.

26 Zvonce pa šipak, zvence pa šipak po skutu od plašta unaokolo, za službu, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

27 I naèiniše košulje od tankoga platna izmetanoga Aronu i sinovima njegovijem;

28 I kapu od tankoga platna, i kapice kiæene od tankoga platna, i gaæe platnene od tankoga

platna uzvedenoga;

²⁹ I pojas od tankoga platna uzvedenoga i od porfire i od skerleta i od crvca, vezen, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

³⁰ I naèiniše ploèicu za sveto oglavlje od èistoga zlata, i napisaše na njoj pismom kako se reže na peèatima: svetinja Gospodu.

³¹ I pritvrdiše za nju vrvcu od porfire da se veže za kapu ozgo, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

³² I tako se svrši sav posao oko šatora i naslona od sastanka. I naèiniše sinovi Izrailjevi sve; kako bješe zapovjedio Gospod Mojsiju, tako naèiniše.

³³ I donesoše k Mojsiju šator, naslon i sve sprave njegove, kuke, daske, prijevornice, stupove i stopice,

³⁴ I pokrivaè od koža ovnujskih crvenih obojenih i pokrivaè od koža jazavèijih, i zavjes,

³⁵ I kovèeg od svjedoèanstva i poluge za nj, i zaklopac,

³⁶ Sto sa svijem spravama, i hljeb za postavljanje,

³⁷ Svijetnjak èisti, žiške njegove, žiške naređane, i sve sprave njegove, i ulje za vidjelo.

³⁸ I oltar zlatni, i ulje pomazanja, i kad mirisni, i zavjes na vrata od šatora,

³⁹ Oltar mjedeni i rešetku mjedenu za nj, poluge njegove i sve sprave njegove, umivaonicu i podnožje njezino,

⁴⁰ Zavjese za trijem, stupove za njih i stopice njihove, i zavjes na vrata od trijema, uža njegova i kolje njegovo, i sve sprave za službu u šatoru,

za šator od sastanka.

⁴¹ Haljine za službu, da se služi u svetinji, haljine svete Aronu svešteniku i haljine sinovima njegovijem, da vrše službu svešteneiku.

⁴² Sve kako bješe zapovjedio Gospod Mojsiju, onako uradiše sinovi Izrailjevi sve ovo djelo.

⁴³ I pogleda Mojsije sve to djelo, i gle, naèiniše ga, kao što bješe zapovjedio Gospod, tako ga naèiniše; i blagoslovi ih Mojsije.

40

¹ I Gospod reèe Mojsiju govoreæi:

² Prvi dan prvoga mjeseca podigni šator, šator od sastanka,

³ I metni ondje kovèeg od svjedoèanstva, i zakloni ga zavjesom.

⁴ I unesi sto, i uredi što treba urediti na njemu; unesi i svijetnjak, i zapali žiške na njemu.

⁵ I namjesti zlatni oltar kadioni pred kovèegom od svjedoèanstva; i objesi zavjes na vratima od šatora.

⁶ I metni oltar za žrtvu paljenicu pred vrata šatoru, šatoru od sastanka,

⁷ I metni umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i u nju nalij vode.

⁸ I podigni trijem unaokolo, i metni zavjes na vrata od trijema.

⁹ I uzmi ulje pomazanja, i pomaži šator i sve što je u njemu, i osveti ga i sve sprave njegove, i biæe svet.

¹⁰ Pomaži i oltar za žrtvu paljenicu i sve sprave njegove, te æeš osvetiti oltar, i oltar æe biti svetinja nad svetinjom.

11 Pomaži i umivaonicu i podnožje njezino, i osveti je.

12 I kaži Aronu i sinovima njegovijem da pristupe na vrata šatora od sastanka, i umij ih vodom;

13 I obuci Arona u svete haljine i pomaži ga i osveštaj ga, da mi vrši službu sveštenu.

14 I sinovima njegovijem zapovjedi neka pristupe, i obuci im košulje.

15 I pomaži ih, kao što pomažeš oca njihova, da mi vrše službu sveštenu; i pomazanje njihovo biće im za vječno sveštenstvo od koljena do koljena.

16 I učini Mojsije sve, kako mu zapovjedi Gospod tako učini.

17 I podiže se šator druge godine prvoga mjeseca prvi dan.

18 I Mojsije podiže šator, i podmetnu mu stopice, i namjesti daske, i poveše prijevornice, i ispravi stupove.

19 Pa razape naslon nad šator, i metnu pokrivač na naslon ozgo, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

20 I uzev svjedočanstvo metnu ga u kovčeg, i provuče poluge na kovčegu, i metnu zaklopac ozgo na kovčeg.

21 I unese kovčeg u šator, i objesi zavjes, te zakloni kovčeg sa svjedočanstvom, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

22 I namjesti sto u šatoru od sastanka na sjevernu stranu šatora pred zavjesom,

23 I postavi na njemu hljeb pred Gospodom kao

što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

²⁴ I namjesti svijetnjak u šatoru od sastanka, prema stolu na južnu stranu šatora.

²⁵ I zapali žiške na njemu pred Gospodom, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

²⁶ I namjesti oltar zlatni u šatoru od svjedoèanstva pred zavjesom.

²⁷ I pokadi na njemu kadom mirisnijem, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

²⁸ I objesi zavjes na vrata od šatora.

²⁹ I oltar za žrtvu paljenicu namjesti na vrata od šatora, šatora od sastanka, i prinese na njemu žrtvu paljenicu, i dar, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

³⁰ I metnu umivaonicu između šatora od sastanka i oltara, i nali u nju vode za umivanje.

³¹ I praše iz nje ruke i noge svoje Mojsije i Aron i sinovi njegovi.

³² Kad ulažahu u šator od svjedoèanstva i kad pristupahu k oltaru, umivahu se najprije, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

³³ I podiže trijem oko šatora i oltara, i metnu zavjes na vrata trijemu. Tako svrši Mojsije posao taj.

³⁴ Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje.

³⁵ I ne mogaše Mojsije uæi u šator od sastanka, jer bješe na njemu oblak, i slave Gospodnje bješe pun šator.

³⁶ A kad se podizaše oblak sa šatora, tada polažahu sinovi Izrailjevi, dokle god putovahu.

³⁷ A kad se ne podizaše oblak, onda ni oni ne

polažahu do dana kad se podiže.

³⁸ Jer oblak Gospodnji bješe na šatoru danju, a noæu oganj bješe na njemu pred oèima svega doma Izrailjeva, dokle god putovahu.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27